

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 07-13-16

ŠIAME NUMERYJE:

Nuostabi musninkiečių kelionė – 7 psl.

Šokių šventė: žvilgsnis iš Vidurvakarių – 8 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Pasaulio jaunimas susibūrė Lietuvoje

Renginyje netrūko svečių iš arti ir toli.

A. Vaškevičiaus nuotraukos

Nadia Savčenko kvietė branginti laisvę.

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Tris praėjusio savaitgalio dienas Prienų rajone esančiame Visuomenės harmonizavimo parke vyko Pasaulio lietuvių jaunimo susitikimas, vėl pritraukęs tūkstančius jaunų žmonių iš įvairių pasaulio šalių. Šis verslo, kultūros, politikos ir mokslo festivalis surengtas jau trečią kartą.

Penktadienį atidarydamas festivalį Lietuvos premjeras Algirdas Butkevičius sakė, kad kiekvieną kartą susipažinęs su šio pasaulio lietuvių jau-

nimo sambūrio programa lieka maloniai nustebintas dalykinės programos turiningumu, aptariamų problemų aktualumu, žvilgsnio skvarbumu. Ir šį kartą forume buvo paliestos labai svarbios temos apie dalijimosi ekonomiką, kaip ugdyti vaikus profesijoms, kurios dar neegzistuoja, apie tolerancijos kukes, demografiją ir kitas.

A. Butkevičius teigė, kad, jeigu dabar tektų atsakyti į klausimą, ką ši Vyriausybė nuveikė jaunimo politikos srityje, konkrečių faktų ir statistikos užtektų solidžiam pranešimui. Tačiau ir prieš kelerius metus, ir dabar ne-

praranda aktualumo tokios problemos, kaip emigracija, jaunimo įsidarbinimas, darbo paieška pagal specialybę. Daugelį šių problemų padės spręsti ir priimtas naujas Darbo kodeksas. „Tačiau mums reikia ir nestandartinių sprendimų, turime aktyviau ‘įdarbinti’ iniciatyvas. Todėl labai tikiuosi ir pasaulio lietuvių jaunimo sambūrio idėjų įnašą”, – kalbėjo premjeras, pakvietęs prisijungti prie savanorystės projektų įgyvendinimo ir konkrečiais pavyzdžiais paskatinti mūsų jaunimą kelti iniciatyvas, padėti jas įgyvendinti.
– 3 psl.

Lietuvių šokiais gėrėjosi šimtai Čikagos svečių

Nuotrauka atminimui: „Ave Vita” su konsulu M. Gudynu Čikagos dangoraižių fone.

Agnės Vertelkaitės nuotr.

Liepos 11 d. Lietuvos sveikatos mokslų universiteto tautinių dainų ir šokių ansamblis „Ave Vita” pristatė nuotaikingą pasirodymą Čikagos laisvalaikio ir pramogų centre Navy Pier. Keturiasdešimt energingų studentų 30 laipsnių karštyje plieskiant saulei kone dvi valandas džiugino miesto gyventojus ir svečius lietuvių liaudies muzika ir smagiais šokiais, o vėliau mokė žiūrovus žingsnelių ir įtraukė juos į šokio sūkurį. Gausiausiai Čikagoje lankoma kultūrinė ir pramoginė erdvė LR generalinio konsulato Čikagoje ir Navy Pier partnerystės bei „Ave Vita” ansamblio entuziazmo

dėka prisipildė liaudies muzikos garsų ir lietuviško klebesio.

Prieš pasirodymą ansamblio nariai aplankė Lietuvos generalinį konsulatą Čikagoje, kur juos priėmė generalinis konsulas Marijus Gudynas. Jis papasakojo apie garbingą konsulato istoriją, apžvelgė kaip kinta diplomatinio atstovybių darbo prioritetai keičiantis istorinėms aplinkybėms, pristatė dabartinius atstovybės veiklos iššūkius, o taip pat supažindino su gausia ir aktyviai veikiančia lietuvių diaspora JAV.

– 2 psl.

Gražiausias pasaulio miestas yra tas, kuriame žmogus laimingas – Erich Maria Remarque

Susitikimas su JAV LB KV pirmininke Sigita Šimkuviene (ketvirta iš k.) ir PLB pirmininke Dalia Henke (šešta iš k.) Vilniuje.
Inos Stankevičienės nuotraukos

Lietuvių Fondo parama LISS

Dosniai remiant Lietuvių Fondui (LF) Vytauto Didžiojo universitetas (VDU) kartu su JAV LB šiemet jau aštuntą kartą surengė Lietuvių išeivijos studentų stažuotes (LISS) Lietuvoje. Viskas prasidėjo nuo JAV Lietuvių Bendruomenės Krašto (JAV LB KV) valdybos buvusios vykdomosios vicepirmininkės a. a. Birutės Bublienės pagalba ir globa organizuotų trumpalaikių stažuotčių Lietuvoje. Norinčių dalyvauti stažuotėse studentų skaičius didėjo ir, siekiant sudaryti formalėsius programos rėmus, 2008 metais stažuotčių Lietuvoje organizavimas tapo JAV LB veiklos išpareigojimų dalimi – taip buvo su-

kurta programa LISS. 2010 m. JAV LB pasirašė bendradarbiavimo sutartį su VDU, o LF kasmet paremia šią programą.

Nuo 2009 metų Lietuvoje jau stažavosi daugiau kaip 300 jaunuolių iš Šiaurės Amerikos. Šiemet į stažuotę išvyko 15 studentų iš JAV ir Kanados. Liepos 7 d. VDU vyko LISS programos atidarymas.

Studentų stažuotčių programos yra didesnio socialinio VDU projekto, vadinamo Pasaulio lietuvių universitetu (PLU), dalis. Ši programa suteikia studentams galimybę stažuotis pagal savo pasirinktą profesiją, patobulinti lietuvių kalbos mokėjimą, supažindina su

Lietuvos kasdieniniu bei kultūriniu gyvenimu ir šiose srityse vykstančiais pokyčiais. VDU Pasaulio lietuvių universiteto programos darbuotojai suranda studentams darbą Lietuvoje pagal jų specialybę, programos dalyviai gauna universitetinius kreditus.

Nuošalyje nepalikti ir gimnazistai. Jiems skirta programa „Gimnazistai – Lietuvai!“ Šešiolikos metų sulaukę moksleiviai Lietuvoje ne tik dirba Lietuvos labai talkininkaudami savival-

LF informacija

LISS programos dalyviai vilki marškinėliais su šios programos rėmėjo – Lietuvių Fondo – ženklu.

Lietuvių šokiais gėrėjosi šimtai Čikagos svečių

Atkelta iš 1 psl.

„Ave Vita“ ansamblis į Čikagą atvyko po dalyvavimo Šiaurės Amerikos lietuvių tautinių šokių šventėje Baltimorėje. Juos svetingai priėmė ir pastogę suteikė Čikagos Jaunimo centras, globojo ansamblio „Grandis“ bei grupės „Suktinis“ vadovai ir nariai, vaišino bei rūpinosi Čikagos lituanistinės mokyklos tėvų komitetas, parėmė „Racine Bakery“ ir būrys kitų geros valios žmonių.

Lietuvos sveikatos mokslų universiteto tautinių šokių ansamblis „Ave Vita“ savo kūrybinę biografiją pradėjo dar 1946 metais ir yra nuolatinis Kauno miesto, nacionalinių, pasaulio lietuvių ir Baltijos šalių studentų dainų ir šokių švenčių „Gaudeamus“ dalyvis. Šis studentiškas kolektyvas, vadovaujamas Kazimiero Kondratavičiaus, yra surengęs daugybę įvairių pasirodymų. Ansamblis su dideliu pasisekimu koncertavo įvairiuose tarptautiniuose festivaliuose Vokietijoje, Portugalijoje, Turkijoje,

Prancūzijoje, Kroatijoje bei kitose pasaulio šalyse, kur yra tapęs nugalėtojais. Už tautinio meno puoselėjimą, pasiektus rezultatus nacionaliniuose ir tarptautiniuose festivaliuose bei konkursuose ansamblis „Ave Vita“ 2007 m. apdovanotas „Aukso paukšte“, kaip geriausias tautinių šokių ansamblis Lietuvoje.

LR generalinio konsulato Čikagoje info

Navy Pier pirmadienį atrodė tarsi Klaipėdos prieplauka.

Agnės Vertelkaitės nuotr.

L. Linkevičius: džiaugiamės, kad užsienyje gyvenantys lietuviai įsitraukia į Lietuvos gyvenimą

Antradienį su Lietuvių išeivijos studentų stažuotčių (LISS) programos, kurią administruoja JAV Lietuvių Bendruomenė (JAV LB), dalyviais susitiko užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius.

„Lietuvių išeivijos studentų stažuotčių programa – viena prasmingiausių užsienio lietuvių organizacijų vykdomų iniciatyvų. Labai didžiuojamės ir vertiname, kad užsienyje gyvenantys lietuviai – ir jūs, JAV lietuvių jaunimas, – įsitraukia į Lietuvos gyvenimą, domisi aktualijomis, dalijasi savo patirtimi, žiniomis, atstovauja Lietuvai savo gyvenamuose miestuose, darbovietėse, universitetuose, mokyklose. Tikiuosi, kad stažuotės laikas įkvėps jus naujoms su Lietuva susijusioms prasmingoms iniciatyvoms, projektams“, – programos dalyvius pasveikino ministras L. Linkevičius.

Savo kalboje ministras padėkojo JAV LB Krašto valdybos pirmininkei Sigitai Šimkuvienei ir visiems programos vadovams už programos išlaikymą, kasmet sudaromas sąlygas aktyviems lietuvių kilmės jaunuoliams dalyvauti stažuotėje, kurios metu jie ne tik pritaiko studijų metu įgytas žinias Lietuvos įstaigose ir įmonėse, bet taip pat geriau susipažįsta su savo tėvų ar senelių kraštu, aplanko išpūdingiausias Lietuvos vietas.

ELTA

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284 Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00
Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mazindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesijunčiame.
„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com

Techninis redaktorius –
Jonas Kuprys

Korektorė –
Dalia Sokienė

Administracija –
skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė,
audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.
Nepanaudotų straipsnių nesaugojame.

Pasaulio jaunimas susibūrė Lietuvoje

Atkelta iš 1 psl.

Įdomų pranešimą apie nepaprastą kelionę iš verslo į politiką ir atgal jaunimui skaitė buvęs Ukrainos ekonomikos reikalų ministras Aivaras Abromavičius. „Tik Ukrainoje įvertinau tai, ką pasiekė Lietuva“, – sakė ministras, apgailestaudamas dėl emigracijos iš Lietuvos.

„Reikia išspręsti rimtas problemas švietimo srityje. Vis dėlto neturime pasaulinio lygio universiteto, tai turėtų būti normalus, natūralus tikslas. Žinoma, nenormalu, kai toks didžiulis kiekis žmonių palieka šalį, nors ir esu vienas iš jų, bet reikia sudaryti patrauklias sąlygas, kad žmonės norėtų grįžti: tai liečia ir atlyginimo, ir pensijų dydį. Gal yra kitų dalykų, kurie motyvuotų žmones: geros gyvenimo sąlygos, geri darželiai, geros mokyklos, saugūs miestai, jei valdžioje būtų vyrai ir moterys, kuriais galėtume didžiuotis, o ne apkalbėti, tai galėtų emigrantus pritraukti namo“, – svarstė jis.

Visas renginio dienas diskusijos vyko verslo, mokslo, kultūros ir politikos grupėse, kurias kiekvienas galėjo pasirinkti pagal savo pageidavimus. Penktadienį kalbėtasi, kaip gimsta gyvybės mokslų startuoliai Lietuvoje, aptarti propagandos mūšiai dėl proto ir jausmų, kalbėta apie krašto gynybos strategiją, demografiją. Visur sulaukta aktyvių dalyvių, turėjusių daug klausimų pranešėjams. Su jaunimu bendravo teisininkai, sportininkai, žurnalistai, buvo žiūrimi filmai, klausomasi koncertų.

Ypatingai įdomi buvo šeštadienio programa, kurią pradėjo iš Los Angeles atskridusi Hollywoodo žvaigždė Rūta Lee, kartu su savimi atsivežusi ir garsų Amerikos televizijos ABC7 vedėją George Penacchio su žmona. Šis susitikimas buvo toks įdomus ir spalvingas, kad jam skirsime atskirą straipsnį „Drauge“.

„Kodėl verta grįžti į Lietuvą“ – kita tema, su

silaukusi didelio dėmesio. Gerai užsienyje žinomų bendrovių atstovai Lietuvoje pasakojo, kaip jie renka jaunos specialistus, kokias galimybes mokslus užsienyje baigę studentai iš Lietuvos turi gimtinėje. Skaičiuojama, kad šiuo metu užsienyje mokslus kremta apie 10 tūkstančių jaunų žmonių iš Lietuvos, ir dalis jų po to lieka užsienyje, o dalis svarsto, kodėl būtų verta grįžti į Lietuvą ir dirbti čia.

„Žinoma, kad grįžti verta, nes išsilavinęs jaunimas, jei dar jis užsienyje turėjo galimybę metus kitus padirbėti, yra labai laukiamas Lietuvoje. Tai puiki vieta gyventi ir dirbti, esame pirmoje vietoje Centrinėje Europoje pagal konkurencingumą, antroje pagal galimybes kurti verslą, trečioje pagal skaidrumą – tai puikūs rodikliai. Kas nori dirbti ir yra motyvuoti, čia ras puikias sąlygas, ir ateinantys dešimt metų yra puikių galimybių metai“, – kalbėjo diskusijų dalyviai.

Lietuvių jaunimas yra kūrybingas, ir kaip pavyzdys buvo pateiktas projektas, kai vienas jaunas žmogus patobulino gertuvę, pavadino ją „The Bonké“ ir labai sėkmingai pardavinėja pagamintą Kinijoje „Amazon.com“ interneto parduotuvėje.

Įdomios ir turiningos buvo diskusijos apie tai, kad vis didesnę reikšmę darbo rinkoje įgyja robotai, apie *freelancer* kelio galimybes, Lietuvos verslo užsienyje patirtimi dalijosi „D’effect“, „March design“, „Coffee Inn“ ir kitos įmonės. Didelio dėme-

Diskusijose dalyvavo ir buvęs Lietuvos ambasadorius JAV V. Ušackas (d.).

sio sulaukė žmogaus teisių aktyvistės kurdės Taffan Ako Sharif pranešimas, kuriame ji pasakojo apie kitų valstybių nepripažintą Kurdistaną, apie tai, ką ji patyrė demokratiškoje Švedijoje, kurioje dabar gyvena dėl savo tautybės.

Labai įdomus buvo naujo, tik ką baigto filmuoti vaidybinio filmo „Tarp pilkų debesų“ pagal išgarsėjusio Rūtos Šepetys to paties pavadinimo romaną pristatymas. Filmą pristatė prodiuseris Žilvinas Naujokas, papasakojęs daug intriguojančių šio filmo kūrimo detalių, pasidalinęs išpūdžiais iš bendradarbiavimo su pačia romano autore.

„2011 metais pasirodęs romanas sudomino daugybę žmonių ir sulaukė didžiulio populiarumo. Ji tapo geriausia jaunimo knyga, ‘New York Times’ bestseleriu, gavo per 70 įvairių apdovanojimų, Amerikoje įtraukta į mokymosi programą, išleista 51 šalyje – tai neįtikėtini skaičiai. Prieš dvi savaites filmą baigėme filmuoti, dabar laukia tolesni darbai, jį kuria tarptautinė britų, švedų, suomių ir norvegų komanda. Kuriamas filmas, kuris bus įdomus plačiai auditorijai, kuri daugiau sužinos apie skaudžius Lietuvos istorijos puslapius“, – pasakojo filmo prodiuseris.

Pasak jo, ekranizuoti tarptautinės šlovės sulaukusią knygą R. Šepetys siūlė ir Hollywoodo prodiuseriai, tad labai svarbu, kad autorė pasirinko Lietuvą, kad ji norėjo, jog filmą kurtų lietuviai, o režisierius Marius Markevičius, nors gimęs Amerikoje, taip pat yra lietuvis, jau išgarsėjęs savo dokumentiniu filmu „Kita svajonių komanda“. Tuo pačiu lietuviai gavo proą parodyti, kad jie gali sukurti aukščiausius reikalavimus atitinkantį filmą.

Ž. Naujokas aiškino, kad pagrindinius vaidmenis atliks kitų šalių aktoriai, kurie yra geriau žinomi, puikiai atitiko savo charakterius, be to, ir knyga išleista anglų kalba Amerikoje. Įdomu ir tai, kad angliakalbei auditorijai filmas vadinsis „Pelenai sniege“, kad jo pavadinimas nebūtų painiojamas su „50 pilkų atspalvių“ knyga ir filmu. Filmo biudžetas sudarys apie 5 milijonus dolerių, ir tai bus brangiausias iki šiol lietuviškas filmas.

Pristatyme dalyvavusi garsi lietuvių kilmės aktorė Rūta Lee gyrė filmo kūrėjus, sakė pažįstanti Rūtą Šepetys ir besidžiaugianti jos sėkme. „Vienintelis blogas dalykas – kad manęs nėra tame filme“, – juokavo savo žvaigždę Hollywoodo šlovės alėjoje turinti aktorė. Ji pabrėžė, kad ši istorija yra svarbi, ji padės geriau pažinti Lietuvos praeitį, papasakos apie tas kančias, kurias teko patirti mūsų tautai.

Festivalyje kultūrai buvo skirtas tikrai didelis dėmesys. Garsus lietuvių menininkas iš New Yorko Ray Bartkus pristatė naują kūrinį – didžiulę šviesų instaliaciją „Tiltai“, kuri yra tarsi atsvara Vakaruose ėmusioms kilti sienoms ir išsiplieskusioms diskusijoms šia tema. Tai – LED konstrukcijos, sumontuotos virš tvenkinio. „Pastaruoju metu tiek Amerikoje, tiek Europoje pradėta daug kalbėti apie sienų statymą ir panašius dalykus. Kaip atsvarą toms nesąmonėms pastačiau tiltus. Tiltais bandysim jungti lietuvius iš skirtingų šalių ir kartu visus žmones“, – sakė jis.

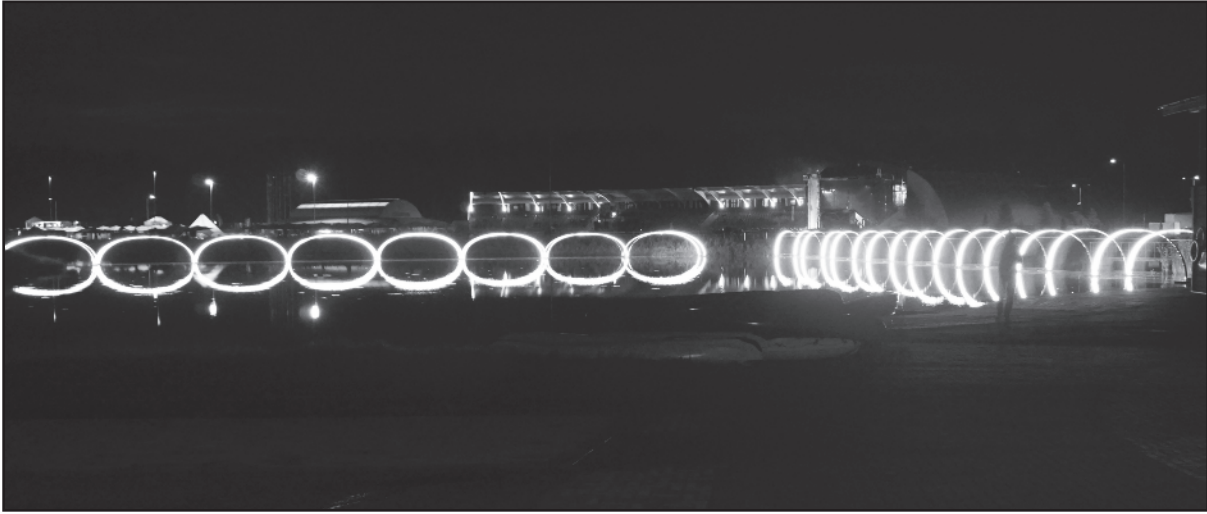
Skaičiuojama, kad festivalyje iš viso dalyvavo apie 3 tūkstančiai jaunų žmonių iš kelių dešimčių šalių. Čia viešėjo ir 25 studentai, atvykę pagal Lietuvių išeivijos studentų stažuotės (LISS) programą. Pagal šią programą studentams vasarą surandamas darbas Lietuvoje pagal jų specialybę, jie gali papildyti savo gyvenimo aprašymą darbo Lietuvoje patirtimi ir tuo pačiu jie turi galimybę sustiprinti savo lietuvių kalbos ir kultūros žinias.

Studentus lydėjusi Sigita Šimkuvienė-Rosen džiaugėsi, kad programa festivalyje labai įdomi studentai viskuo labai domisi ir į Ameriką parsiveš puikius išpūdžius.

Nukelta į 15 psl.

Apie filmą „Tarp pilkų debesų“ kalbėjo R. Lee ir Ž. Naujokas.

R. Bartkaus instaliacija „Tiltai“.

RYTYS

Rytys – rytinis, iš rytų pučiantis vėjas. Puslapis „Rytys“ pristato JAV lietuvių naujienas iš rytų pakrantės valstijų.

Redaktorė Vaida Lowell • El. paštas: draugas.east.coast@gmail.com

Bostono lietuviai aktyviai susirinko paminėti Gedulo ir vilties dienos.

D. Shilas nuotr.

Projekto „Misija Sibiras‘14“ dalyvis Tomas Jankus aplankė Gedulo ir vilties dienos minėjimą Bostone. D. Shilas nuotr.

„Jaučiuosi prisilietęs prie istorijos“

DALIA SHILAS

Birželio 12 d. Bostono Lietuvių Bendruomenė Šv. Petro lietuvių bažnyčioje paminėjo Gedulo ir vilties dieną. Vienas iš renginio dalyvių, svečias iš Lietuvos **Tomas Jankus** papasakojo apie savo įsimintiną patirtį:

Prieš 75 metus, birželio 14 d., prasidėjo masiniai lietuvių trėmimai į Sibirą

„Tarp tremtinių buvo ir mano senelis, kuri įvardyčiau kaip vieną pagrindinių mano įkvėpėjų, skatintojų ir, žinoma, visos Sibiro tragedijos pasakotojų, įžiebusių manyje ugnelę, vėliau išaugusią į didelį norą aplankyti tolimuosius Rytus. Šis troškimas išsipildė visiškai netikėtai. Atsitiktinai išgirdęs, kad iki *Misijos Sibiras‘14* dalyvių atrankos registracijos liko vos kelios valandos (o norinčiųjų keliauti buvo per 700), net nedvejodamas užpildžiau anketą ir jau 2014 m. liepos 17 d. šešiolika narsių, aukštai galvas iškėlusių jaunuolių – tarp jų ir aš – jauniasias ekspedicijos dalyvis – buvome išlydėti iš Vilniaus geležinkelio stoties į Maskvą, kur prasidėjo ekspedicija *Misija Sibiras‘14*. Tiesa, kitaip nei prieš 75 m., vykome savo noru, vedami smalsumo ir nežinomybės jaudulio, pagarbos trėmimų aukoms, pilietiškumo ir stiprybės jausmo.

Trumpai apie projektą

Misija Sibiras yra rengiamas Labdaros ir paramos fondo ‘Jauniems’ jaunimo pilietiškumo ir patriotiškumo ugdymo projektas. Nuo projekto vykdymo pradžios lietuvių tremties ir įkalinimo vieto-

se Sibire jau apsilankė keturiolika jaunimo ekspedicijų, sutvarkiusių daugiau kaip 100 lietuviškų kapinių ir susitikusių su ten vis dar gyvenančiais lietuviais.

Kiekvienas norintis dalyvauti projekte užpildo anketą, kuri skelbiama kasmet balandžio–gegužės mėnesiais. Iš užpildytų anketų atrankama apie 70 žmonių, kurie yra kviečiami į antrąją atrankos etapą – bandomąjį žygį Lietuvoje. Po žygio, kuriame įveikiama apie 50 km, atrankama galutinė ekspedicijos komanda.

Suburta nauja projekto dalyvių komanda Sibire lankosi vasarą, liepos – rugpjūčio mėnesiais. Ekspedicijoje, trunkančioje apie dvi savaites, jaunimą lydi patyrę ekspedicijų vadovai. Pagrindinis komandos tikslas – sutvarkyti rastas lietuvių kapines, susitikti ir pabendrauti su Sibire likusiais gyventi tautiečiais.

Po ekspedicijos į Lietuvą grįžusi komanda pradeda svarbiausią projekto etapą – projekto rezultatų ir veiklos pristatymus visuomenei. Tokie pristatymai, rengiami Lietuvos mokyklose, universitetuose, bendruomenių centruose ir kitur – trunka iki kitų metų balandžio mėnesio, t. y. iki naujos projekto dalyvių atrankos. Projekto „Misija Sibiras“ dalyviai kasmet kviečiami pristatyti ekspedicijos veiklą ir svetur gyvenantiems lietuviams bei užsieniečiams.

Džiaugiuosi, kad turėjau galimybę pasidalyti savo išpūdžiais ir patirtimi su Bostono lietuvių bendruomene, minint Gedulo ir vilties dieną. Bendruomenės nariai labai maloniai ir svetingai mane priėmė, itin atidžiai klausėsi ir domėjosi ekspedicijos patirtimi. Džiugu, jog istorija sieja mus visus, kad ir kokiame pasaulio krašte būtume.

Prisilietė prie skaudžios mūsų tautai ir valstybei istorijos

Kaip ir minėjau, Sibiro tema man buvo aktuali ir įdomi ne tik Lietuvos istorijos požiūriu, bet taip pat ir dėl asmeninių priežasčių – ji glaudžiai susijusi su mano šeimos istorija. Senelis buvo ištremtas į Mažąją Ungutą, Krasnojarsko kraštą. Taip sutapo, kad mūsų ekspedicija vyko kaip tik į Krasnojarsko kraštą, tačiau lankėmės kitose vietose, o senelio tremties vieta jau buvo aplankyta per ankstesnes ekspedicijas.

Šiaip ar taip, nuvykęs į Sibirą ir keliaudamas per apleistus, beveik išnykusius kaimus, bendraudamas su vietiniais gyventojais ir matydamas jų gyvenimo sąlygas, pasineri į tą būtį, kuri sukuria tremties tikrovės vaizdus: didžiulė taiga juosia mažą gyvenvietę, kurioje visą dieną dirba tremtiniai, upe plukdomi rąstai, kertami medžiai, vyrai stengiasi išmaitinti savo šeimą, prasimanydami įvairių žemės ūkio darbų, žvejodami, tačiau po visu tuo slepiasi skausmas ir liūdesys, veriantis kiekvieno tremtinio širdį.

Atvykę į Lesosibirską, sutvarkę lietuvių tremtinių kapines, pastatėme 5,5 m aukščio kryžį. Išsūkis buvo ne tik tokį pagaminti, bet taip pat ir įstatyti. Keliaudami ir ieškodami lietuvių tremtinių gyvenviečių, kapinių susidūrėme su daugybę sunkumų, ne tik fizinį, bet ir emocinių, nes žygiuoti tris dienas kalvotomis vietovėmis, stengiantis nesutikti meškų ir įveikti atstumą sveikam, nešant ant pečių 20 kg kuprinę, buvo tikras išbandymas. Tačiau, pasak mūsų ekspedicijos vado, buvome ypač vieningi ir labai dainingi. Žingsniuodami Sibiro taiga, laukais, pievomis, upėmis ir pelkėmis traukėme lietuviškas dainas, tarp jų ir partizanų bei tremtinių dainas. Be to, visą kelią lydėjo uodai. Man jie ‘draugija’ palaikė visą parą.

Žingsniuodami Sibiro taiga, laukais, pievomis, upėmis ir pelkėmis projekto dalyviai traukė lietuvių liaudies, partizanų bei tremtinių dainas.

Lesosibirske ekspedicijos dalyviai pastatė 5,5 m aukščio kryžių.

T. Jankaus asmeninio archyvo nuotr.

Susitiko su Sibire gyvenančiais lietuviais

Ekspedicijos metu sutvarkėme 9 tremtinių ir politinių kalinių kapines bei susitikome su Krasnojarsko srityje vis dar gyvenančiais lietuviais. Kodėl jie negrįžo į Lietuvą? Kodėl jie dar ten? Jie buvo sugrįžę, bet nieko nerado: nei ūkio, nei stogo, nei kaimyno – čia jie, tremtiniai, neturėjo nieko, todėl pasirinko likti Sibire, kur gyvenimas jau buvo įgavęs pagreitį, kur kiemo darželyje žydėjo gėlės, o daržo lysvėje augo bulvės, nors ir toliau puoselėja viltį kada nors grįžti į tėvynę.

Kaip sutikti vietiniai rusų gyventojai sakė, lietuviai išsiskyrė tuo, jog buvo nagingi, darbštūs, ūkiški ir labai draugiški. Jie ne tik prasigyveno, susikūrė ūkius, bet taip pat ir rusų tremtinius išmokė ūkio darbų. Kaime lietuvių namų-baraką atskirsi iš-

Ekspedicijos dalyviai prisilietė prie skaudžios Lietuvos istorijos. T. Jankaus asmeninio archyvo nuotr.

kart – tuo įsitikinome ir mes patys: namas sutvarkytas, palangės nudažytos, kieme žydi gėlės, tvora tvarkinga, neišvirtusi.

Sako, jog ši ekspedicija keičia. Keičia požiūrį, keičia mąstymą, galbūt keičia vienus ar kitus gyvenimo etapo sprendimus. Ir aš jaučiuosi prisilietęs prie istorijos, kuri yra ypač skaudi mūsų tautai ir valstybei. Greičiausiai nesuklysiu teigdamas, jog anų tolimų įvykių pasekmes jaučiame ir dabar, tačiau patirtis, įgyta būnant ten, Sibire, vaikščiojant mūsų senelių ir protėvių išmintais takais, kuriais jie eidavo tam, kad išgyventų, mane sustiprina ir įpareigoja. Mūsų tėvynainiai aukojo viską, kad išsaugotų ne tik savo gyvybes, bet taip pat ir lietuviybę, istoriją, vertybes ir papročius, kuriuos galėtų perduoti savo atžaloms.

Nors ir esu aistringas krepšinio gerbėjas, manau, kad nė vienas laimėtas medalis neprivertė taip didžiutis Lietuva, kaip stovėjimas susikibus už rankų, giedant Tautišką giesmę Sibire, kapinėse, apsuptose laukinės taigos, tačiau persmelktose sakralumo ir istorijos dvasios. Išlaikykime ir saugokime vienybės dvasią”.

Gedulo ir vilties dienos minėjime dalyvavo Simona Minns

Bostone vykusiame Gedulo ir vilties minėjime dalyvavo ir nuolatinė lietuviybės išeivijoje puoselėtoja, džiazos vokalistė, kompozitorė ir aranžuotoja Simona Minns ir, pritardama kanklėmis, atliko partizanų ir kitas dainas.

Baigusi džiazos vokalo bakalauro studijas Vilniuje, Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, o prieš metus Berklee muzikos koledže (Berklee College of Music) įgijusi šiuolaikinės kompozicijos ir prodiusavimo specialybę, šiuo metu pasirodo scenoje atlikdama savo kurtus šokio spektaklius, dirba kaip aranžuotoja ir kitų atlikėjų albumų prodiusere, rašo muziką Lietuvos kameriniams orkestrams. Simona daug koncertuoja ne tik kaip džiazos dainininkė, bet ir kaip kanklinininkė, atlikdama lietuvių liaudies dainas solo arba su savo vyru Dorsey Minns ar kolegomis iš koledžo.

„Iki šio koncerto mano repertuare nebuvo partizanų dainų, – sakė Simona Minns, – tačiau Bendruomenės pirmininkei Rimai Girniuvienei pasiūlius, nusprendžiau praplėsti savo repertuarą. Tai liūdno ir žiaūros dainos, tikrai nuspalvinančios to laikmečio žmonių godas, baimes ir viltis.”

Džiazos vokalistė, kompozitorė ir aranžuotoja Simona Minns atlieka partizanų dainas. D. Shilas nuotr.

Simona, pritardama kanklėmis, atliko Gintarės Jautakaitės „Viešpaties lelįją” ir šias partizanų dainas: „Gal pavargai”, „Palinko liepa šalia kelio”, „Alyte”, „Ant aukštų kalnelių”.

Renginio metu Bendruomenės pirmininkė Rima Girniuviene kvietė visus, turinčius Lietuvos pilietybę, pasirašyti PRIEŠ Baltarusijos Astravo atominės elektrinės statybą, vykdomą vos už 20 km nuo Lietuvos sienos. Naujosios Anglijos apygardos pirmininkė Regina Balčaitienė pasidžiaugdama, kad Bostono lietuviai kasmet susirenka paminėti šią svarbią tautai dieną, apžvelgė ir visų lietuviškų apylinkių veiklą. Pristatydama susirinkusiesiems žurnalą „Pasaulio lietuvius”, kviečiau visus ne tik skaityti, bet ir rašyti.

Dėkojame Tomui Jankui ir Simonai Minns už prisilietimą prie mūsų istorijos.

Gedulo ir vilties dienos minėjimas New Yorke

MILDA STANISLAUSKAITĖ

Saulėtą sekmadienio, birželio 12 d., rytą po šv. Mišių susirinkome New Yorko Apreiškimo parapijos salėje paminėti Gedulo ir vilties dieną. Minėjimą vedė JAV Lietuvių Bendruomenės (LB) New Yorko miesto apylinkės pirmininkė Rasa Sprindys. Invokaciją sukalbėjo kunigas Vytautas Volertas. Amerikos ir Lietuvos himnus kartu su susirinkusiais sugiedojo New Yorko Apreiškimo parapijos choras. Lietuvos generalinio konsulato New Yorke antroji sekretorė Aistė Jakštienė savo kalboje prisiminė bausius pokario meto trėmimus.

Minėjime dalyvavo trys tremtiniai: Teresė Paškevičiūtė, Vytautas Čereška ir Irena Bladykienė –

jie buvo pakviesti uždegti žvakutes, kartu su visais pagerbti mirusius tremtinius ir pasidalinti prisiminimais. Vytautas Čereška pasakojo, kaip lietuviai buvo išvežti ir kaip jiems buvo pasakyta, paliktiems šaltose Sibiro platybėse, kad jei norės – išgyvens... Žinoma, kai kurie išgyveno, nes jokia valdžia nenugalės žmogaus noro gyventi. V. Čereška priminė, kad per sunkius laikus lietuviai tampa vieningi ir kad tą vieningumą reikia išlaikyti.

Meninę dalį atliko New Yorko lietuvių mėgėjų teatro vadovė Vida Wilson ir Artūras Wilson. Vida Wilson tvirtu balsu ir jautria širdimi skaitė Antano Miškinio ir Sigito Gedos eilėraščius. Jai pianinu pritarė A. Wilson, atlikdamas kompozitorių Ludwig van Beethoven ir Dmitrijaus Šostakovičiaus kūrinius.

Teatro grupės narys ir istorikas Valdas Buožys papasakojo apie graudžią tremtinių istoriją. Baisiausia tai, kad jau 1935 metais buvo suplanuoti vežimai ir buvo paruošta 320,000 bylų. Jis priminė apie ankstesnes rusų agresijas ir iškėlė klausimą, ar galima iš amžino Lietuvos priešo tikėtis malonės.

Po minėjimo buvo galima apžiūrėti Gintauto Martynaičio piešinių parodą. G. Martynaitis buvo išvežtas į Sibirą ir savo piešiniuose įamžino liūdnuos prisiminimus. Jie rodo visą procesą, kaip žmonės buvo vežami, kaip jie dirbo lageriuose ir bandė išgyventi Sibiro gilumoje.

Milda Stanislauskaitė – JAV LB New Yorko miesto apylinkės valdybos narė.

Sibiro tremtinys Vytautas Čereška dalijosi savo prisiminimais.

New Yorko lietuvių mėgėjų teatro grupės narys ir istorikas Valdas Buožys papasakojo apie graudžią tremtinių istoriją.

JAV LB New Yorko miesto apylinkė paminėjo Gedulo ir vilties dieną. Iš kairės: New Yorko lietuvių mėgėjų teatro vadovė Vida Bladykaitė-Wilson, Artūras Wilson, tremtinė Irena Bladykienė, istorikas Valdas Buožys, JAV LB New Yorko miesto apylinkės pirmininkė Rasa Sprindys, tremtiniai Teresė Paškevičiūtė ir Vytautas Čereška. Raimundo Šližio nuotr.

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė Aušra Jasaitytė-Petry • 8830 Magnolia Court • Orland Park, IL 60462 • El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

Rako vasaros stovykloms artėjant

**V.S. FIL. AUŠRA
JASAITYTĖ PETRY**

Sunku patikėti, kad jau praeityje nuostabioji XV Lietuvių tautinių šokių šventė Baltimorėje ir dabar į Rako stovyklą jau suvažiuoja skautai ir skautės iš Lemonto, Čikagos, Detroito, Washingtono, Clevelando, Alaskos ir net iš tolimojo Paryžiaus džiaugtis Rako miškais, skautauti su savo draugais. Mūsų skautams ir skautėms nereikėjo draugams sakyti „sudie“, tik „iki pasimatymo už savaitės ar dviejų“.

Pirmoji stovykla – tai Buriavimo stovykla, kurią ruošia jūrų skautai ir jūrų skautės. Jai šiais metais vadovauja g.v.v. Goda Inokaitytė. Būdama šokėja ir šokusi šventėje, ji vis tik rado laiko perduoti savo meilę jūrinei programai ir surengti šią stovyklą. Stovyklos surengimas – ne lengvas darbas, bet, geram štabui padedant, sesė Goda paruošė nuostabią programą. Sesės Godos pagrindinį štabą sudaro: Daumantė Kaveckaitė, Loreta Sutkutė, Vaida Narytė; instruktoriai – Viva Bartkus, Lilija Gelažis, Maya Chiapetta, Lukas Rasutis, Erika Katkauskaitė, Darija Kelpšaitė, Violeta Kelpšaitė, Adomas Kelpša, Ugnė Narbutaitė, Sabina Markvaldas, Darius Dirmantas, Albertas Kerelis, Rasa Kelytė; vandens direktorius – Petras Remeikis; vandens sargai – Olivija Petry ir Zenius Liubinskas; slaugė – Onutė Savickienė; naktinės programos va-

dovės – Julija Stroputė, Alissa Pociūtė, Krista Mikaliūnaitė; fotografė – Eristida Butkevičiūtė; šeimininkės – Rasa Sutkutė, Alma Noreika, Ingrida Ferrell; ūkvedys – Audrius Kirvelaitis; virtuvės ir atliekų išvežimo priežiūra – Jazmina Raudytė. Šioje stovykloje stovyklautojai išmoks arba patobulins buriavimo įgūdžius bei išmoks valdyti kitus laivus. Šioje stovykloje stovykla apie 40 skautų ir skaučių, ir tai bus ne tik jūrų skautai, bet, kaip sakoma, ir žemės skautai. Buriavimo stovykla prasidėjo šeštadienį, liepos 9 d., ir baigsis liepos 16 d.

Šiais metais Rako stovykla švęs 60 metų jubiliejų. Džiugu, kad Rakas dar toks gyvybingas ir kad miškai mūsų dar neišvarė. Tad liepos 16–23 dienomis vėl skambės lietuviškos skautiškos dainos.

Į šią stovyklą atvyks apie 150 stovyklautojų. Stovyklos tema: „Rakas – 60!“ Stovykla vyks tik savaitę, bet dienotvarkė bus kupina skautiškų užsiėmimų.

Pagrindinė šios stovyklos viršininkė – v.s. fil. Renata Ramanauskaitė-Borucki. Štabą sudaro: Ramona Žemaitienė (komendantė/viršininkės pavaduotoja); vyriausiasis šeimininkas – Saulius Šoliūnas; iškylos koordinatore – Žiba Kairytė-Lapp; registracija – Lidija Šoliūnienė; vandens direktorius – Petras Remeikis; vandens sargai – Olivija Petry, Zenius Liubinskas, Gabija Trečiokaitė; slaugės – Alina Davies ir Julija Deuschle; naktinė sargyba – Raimundas Cicėnas; Aušros Vartų/Kernavės tunto viršininkė – Judita Urbaitė-Hoch; Nerijos tunto viršininkės

– Karana Stropienė ir Karina Cicėnienė; Lituanicos tunto viršininkas – Ričardas Chiapetta; mažiausiųjų skautukų stovyklos viršininkės – Vilija Garbonkienė ir Rasa Milo.

Šioje stovykloje skautams ir skautėms bus progos pažvelgti į praeitį. Kasdien švėsime Rako stovyklos dešimtmečius ir baigsime stovyklą 60-mečio pokyliu.

Atvykę stovyklautojai ras nemažai pakeitimų. Dažnai stovyklos pagrindinė valgykla būdavo Lituanicos pastogėje. Rako administracijos Lėšų telkimo komiteto, Renatos Borucki, Sauliaus Šoliūno, Dainiaus Petronio ir kitų darbininkų dėka Aušros Vartų stovyklės virtuvė buvo atnaujinta ir da-

bar tampa pagrindine virtuve. Čia bus galima susodinti daugiau stovyklautojų. Atnaujinta ir ambulatorija. Tai komiteto, Andriaus Rasučio, Petro Remeikis bei ir kitų darbininkų nuopelnas.

Ruošiantis artėjančiai X Tautinei stovyklai, kuri vyks 2018 m. liepos mėnesį, Rako atnaujinimas vyksta nuolat, daug kas atvyksta padėti atnaujinti mūsų brangių Rako namų, kad mūsų skautai ir skautės ir toliau džiaugtų šiais miškais ir augtų lietuviškoje, skautiškoje šeimoje.

V.s. fil. Aušra Jasaitytė Petry – Rako stovyklos direktorė

Sesės, broliai ir bičiuliai,

Kviečiame atvykti į stovyklą „Rakas – 60“ atšvęsti garbingą stovyklos gyvavimo sukaktį.

Liepos 21 d., ketvirtadienį, 6:45 val. v. iškilmingų apeigų metu užkasime „Time Capsule“.

Liepos 22 d., penktadienį, įvairiuose užsiėmimuose švėsime stovyklos gimtadienį. Vakare – pokylis su šokiais.

Apie dalyvavimą prašome pranešti **sesei Renatai Borucki tel.: 630-272-6368** arba el. paštu: sese.renatab@gmail.com. Iki pasimatymo!

Susipažinkime su Akademikų skautų sąjungos vadija

S. fil. Beatričė Želvytė, augusi Lemonto apylinkėje, dabar gyvena Seattle, WA. Baigusi Illinois State University, šiuo metu dirba projektų inžiniere „Performance Contracting“ susivienijime, Seattle.

S. fil. Beatričė Akademikų skautų sąjūdyje (A.S.S.) yra centro vadijos sekretorė. Šią kadenciją ji norėtų sukaupti visus A.S.S. susirinkimų dokumentus ir efektyviai bendrauti su A.S.S. nariais.

s. fil. Beatričės Želvytės
albumo nuotr.

„Verpsčių“ būrelio narės nepailsdamos verpia savo „kuodelius“. Iš k. sėdi: Vida Rimienė, Birutė Nalienė, Milda Lauraitienė, Rūta Daukienė, Daiva Luneckaitė-Bulicz, Irena Grigaitienė; stovi: Ritonė Rudaitienė, Daila Liubinskienė, Aldona Rauchienė, Danutė Korzonienė, Genovaitė Treinienė, Nijolė Martinaitytė-Nelson.

„Verpsčių“ būrelio archyvo nuotr.

Kunigo Alfonso Petrulio takais

EGLĖ DIKČIENĖ

Šlama šimtamečiai klevai, augantys prie mūrinės Musninkų Švenčiausios Trejybės bažnyčios tvoros. Skamba varpas, kviečiantis Musninkų parapijos tikinčiuosius į Mišias. Ne vienas tikintysis, eidamas į Mišias, sustoja prie šventoriuje palaidotų kunigų kapų. Čia amžino poilsio atgulė Musninkuose dirbę kunigai: Laurynas Stasiūnas, Kazimieras Pielutis, Leonas Smalinskas. Čia ir kunigo Alfonso Petrulio kapas. Kunigas Alfonsas Petrulis buvo Nepriklausomybės akto signataras. Centrinė miestelio aikštė pavadinta jo vardu. 2011 metais, Musninkų gimnazijos bendruomenei pageidaujant, gimnazijai buvo suteiktas Nepriklausomybės akto signataro kunigo Alfonso Petrulio vardas. Kasmet Vasario 16-ąją musninkiečiai pagerbia Nepriklausomybės akto signataro kunigo Alfonso Petrulio atminimą.

Kun. A. Petrulis Musninkuose dirbo neilgai. 1928 metais jis buvo paskirtas į Musninkus ir klebonavo čia apie pusę metų. Eidamas atnašauti šv. Mišių, užgeso tiesiog prie altoriaus. Kun. A. Petrulio ganytojiškasis darbas nebuvo lengvas. Jis daug kartų buvo kilnojamas iš vienos parapijos į kitą, nes, nuvykęs į jam pavestą parapiją, rūpinosi, kad sielovada, kultūrinė ir švietimo veikla vyktų ne tik lenkų, bet ir lietuvių kalba. Dvasiško darbą jis dirbo Bagdonavo filijoje, Joniškyje, Maišiagaloje, Nalibokuose, Marcinkonyse, Pivašiunuose, Paparčiuose.

Paskaityti apie A. Petrulį ir jo darbus galima internete, literatūrologo Viktoro Alekno biografinėje apybraižoje „Nepriklausomybės akto signataras kunigas Alfonsas Petrulis“, Algimanto Liekio knygoje „Signatarai“, Stanislovo Kiškio knygoje „Kristaus pašauktieji“ ir kituose šaltiniuose, tačiau dar įdomiau pabūti tose vietose, kuriose gyveno ir dirbo šis garbingas žmogus, susipažinti su žmonėmis, kuriems taip pat, kaip ir mums, musninkiečiams, rūpi išsaugoti Nepriklausomybės akto signataro kun. A. Petrulio atminimą. Musninkų miestelio kultūros puoselėtojų bendruomenės „Spindulys“ nariams – Helenai Vaicekauskienei ir Leonui Vaicekauskui bei musninkiečiui, Lietuvos istorijos laikraščio „Voruta“ vyriausiajam redaktoriui Juozui Vercinkevičiui kilo mintis – pasiūlyti bendruomenės „Spindulys“ nariams pakelti Nepriklausomybės akto signataro kun. A. Petrulio takais. Bendruomenės „Spindulys“ nariai entuziastingai palaikė šį pasiūlymą. Susibūrė darbo grupė, kuri ėmėsi organizacinių kelionės darbų. Buvo nuspręsta į kelionę pakviesti ne tik „Spindulio“, bet ir kitų bendruomenių narius, keliauti dvi dienas, aplankant Paparčius, Trakus, Pivašiūnus, Druskininkus, Liškiavą, Marcinkonis.

Birželio 25 dienos rytą (kun. A. Petrulis mirė 1928 m. birželio 28 d.) keturiasdešimt įvairaus amžiaus kelionės dalyvių (vaikų, tėvų, senelių) susirinko Musninkų Šv. Trejybės bažnyčios šventoriuje prie kunigo kapo. Pagerbė A. Petrulio atminimą ir klebonui V. Balniui palinkėjus laimingo kelio, išvažiavome.

Pirmiausia sustojome Aušrinės Marijos moterų vienuolyne, esančiame Kaišiadorių rajone, Paparčių kaime. Mus maloniai sutiko vieno asketiškiausio bei uždariausio vienuolynų Lietuvoje vienuolė. Pakvietusi į svečių kiemėlį, ji papasakojo vienuolyno atsiradimo istoriją. Atsakė į įvairius klausimus. Buvo įdomu sužinoti, kaip seselės patenka į vienuolyną, kokios regulos laikosi, kaip tvarko savo buitį, bendrauja su žmonėmis, gyvenančiais už vienuolyno sienų. Seselė kalbėjo apie pašaukimą, santykį su Dievu. Kelionė dalyviai aplankė vienuolyno bažnyčią.

Sustojome prie Paparčių Šv. vyskupo Stanislovo ir Šv. Pranciškaus Asyžiečio bažnyčios, esančios Paparčių kaime. Čia 1927–1928 m. klebonavo Alfonsas Petrulis. Paparčiuose jo atminimui yra pastatytas paminklas.

Užsukome į Guronis, esančius Kaišiadorių rajone. Aplankėme kardinolo Vincento Sladkevičiaus tėviškę. Čia mus pasitiko SJE Eucharistinio Jėzaus seserų kongregacijos vienuolė. Ji papasakojo

Keliautojai prie kun. Alfonso Petrulio paminklo Musninkuose.

Rengėjų nuotraukos

vienuolyno atsiradimo istoriją, supažindino su paroda, skirta V. Sladkevičiui. Vėliau apžiūrėjome Rožinio muziejinę ekspoziciją. Pasivaikščiojome Rožinio slėpinių parke, atidarytame 2006 m. Pasigrožėjome skulptūromis ir freskomis, kurias nutapė dailininkas prof. Antanas Kmieliauskas.

Užsukome į Trakus. Čia susitikome su kraštiečiu J. Vercinkevičiumi – žurnalistu, redaktoriumi, leidėju. Būtent jo vadovaujama leidykla „Voruta“ 1996 m. išleido literatūrologo V. Alekno biografinę apybraižą „Nepriklausomybės akto signataras kunigas Alfonsas Petrulis“. J. Vercinkevičius pakvietė apsilankyti Trakų bažnyčioje. Papasakojo bažnyčios istoriją, supažindino su meno vertybėmis, esančiomis bažnyčioje. Vėliau visus kelionės dalyvius kraštiečiai pavaišino pietumis – kibiniais, kurie laikomi tautiniu Trakų karaimų paveldu. Papietavę, pusvalandį atsipūtę, suvilgę kojas ežere, keliavome toliau.

Pasiekėme Pivašiūnus. Čia mus svetingai pasitiko Pivašiūnų Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų parapijos bažnyčios klebonas, Alytaus dekanato dekanas, monsinjoras Vincas Baublys. Sužinojęs „Spindulio“ bendruomenės narių kelionės tikslą, labai nudžiugo. Monsinjoras sakė, kad per trisdešimt jo kunigavimo metų pirmą kartą tenka bendrauti su bendruomene, kuri domisi savo parapijoje dirbusio kunigo gyvenimu ir veikla, skiria Mišių auką jo atminimui. Klebonas papasakojo Pivašiūnų bažnyčios istoriją, supažindino su meno vertybėmis, esančio-

mis bažnyčioje. Priminė, kad kun. A. Petrulis 1911–1927 m. Pivašiunuose dirbo parapijos klebonu. Dirbdamas Pivašiunuose stengėsi, kad lietuvių kalba būtų vartojama bažnyčioje, rūpinosi atnaujinti lietuviškų poterių kalbą. 1909 m. kartu su J. Kukta buvo išrinktas į mišrią komisiją lietuvių – lenkų ginčams spręsti. Gyvendamas Pivašiunuose įsteigė „Blaivybės“ ir „Ryto“ draugijas, leido katalikišką laikraštį „Aušra“. 1917 m. buvo išrinktas į Lietuvos Tarybą, 1918 m. tapo Lietuvos Nepriklausomybės akto signataru. Klebonas Musninkų bendruomenei „Spindulys“ padovanojo lankstinukų apie kun. Petrulį. Vėliau buvo aukojamos šv. Mišios Nepriklausomybės akto signataro kun. A. Petrulio atminimui. Vienas iš Mišių ministrantų buvo ir musninkietis, kelionės dalyvis Tautvydas Dikčius. Po šv. Mišių monsinjoras V. Baublys keliautojams parodė restauruotą kleboniją, papasakojo parapijos istoriją. Pakvietė pasižiūrėti filmo apie Dievo tarną arkivyskupą Teofilijų Matulionį. Priminė, kad vyksta beatifikacijos procesas, kuriuo siekiama T. Matulionį paskelbti palaimintuoju. Atsisveikinę su monsinjoru keliavome toliau.

Nakvynei užsukome į Druskininkus – vieną gražiausių Lietuvos kurortų. Išvarginti didelių vasaros karščių, džiaugėmės Druskonių ežero gaiva, grožėjomės dainuojančiu fontanu, Druskininkų miesto gėlynais.

Nukelta į 15 psl.

Kelionės dalyviai Pivašiūnų bažnyčioje.

Šokių šventė paukščio žvilgsniu

Šokių raštai gražiausi iš viršaus.

Vidos Kuprytės nuotr.

Kas buvo pastebėta ir kuom pasigrožėta Baltimorėje liepos 1–3 d.

VIDA KUPRYTĖ

Aš ten buvau, bet ne viską mačiau, – nemačiau nei Baltimorės uosto, nei garsiojo akvariumo, neparagavau nei Lietuvių namų balandėlių, nei Baltimorės vėžlių. Bet liepos 1–3 dienomis ir nevykau į Baltimorę kaip turistė – vykau pasigrožėti XV Lietuvių tautinių šokių šventei ir vėl pajusti tautos meilės jausmą didelės lietuvių minios apsuptyje. Tie išgyvenimai prasidėjo tik atvykus – kelios dienos iki šventės. Kur nepasisuki, akys pastebi seniai matytus veidus, grįžta prisiminimai, užsimezga kalbos, kurios greitai nenutrūksta.

Išokių šventę atvykęs LR kultūros ministras Šarūnas Birutis svarstė: „Sau pagalvojau – su kuo palyginti šią Šokių šventę? Šią vasarą dalyvavau nemažai atlaidų Aukštaitijos krašte. Taigi man čia didžiuliai, didžiuliai atlaidai, į kuriuos susirenka visi lietuviai ir jų draugai. Jau trečią dieną jaučiu tą bendrą širdžių plakimą, bendrą jausmą, bendrą meilę mūsų tėvynei!“

Sunku viską aprėpti keliose pastraipose, todėl teks pasitenkinti kelių išpūdžių papasakojimu ir tikėtis, kad ir kiti dalyviai mūsų spaudoje aprašys savo patyrimus.

Baltimorė

Šokių šventė vyko Baltimorės šerdyje, prie uosto. Pirmą kartą čia atvykusiai miestas atrodė apdulkėjęs ir pavargęs. Nenuostabu – čia kvepia anksčiau industrinės Amerikos istorija. Šokių šventė vyko „Royal Farms“ arenoje, tik keli kvartalai nuo šventės dalyvių viešbučių. Todėl lietuviai tarp savo gyvenviečių ir repeticijų arenoje kursavo pėsčiomis. Gyvenamųjų namų ar butų lyg ir nematyti, nors gatvėse nemažai čiabuvių, miegančių po atviru dangumi, ant kieto kartono, ar elgetaujančių. Juos dieną naktį apeidavo sportiškai apsirengę lietuviai. Jei gatvėje garsiai sušunki „Labas!“, visi atsisuka: „Kas čia sveikinas?“ Lyg kitų tautybių žmonių čia nebūtų buvę.

Hilton viešbutis

Šitame viešbuty gyveno beveik visi šventės šokėjai ir daugelis žiūrovų. Tik įėjus į didžiulę priėmimo salę tenka užsiimti ausis – toks garsas, lyg pastate buvo užvestas lėktuvo variklis. Tai lietuvių šurmuly – seniai nesimačiusių, naujai susipažinusių. Eskalatoriumi pasikėlus į antrą aukštą – mugė, kur buvo galima nusipirkti bilietus į įvairius sa-

vaitgalio renginius, vakarienes ir į pačią Šokių šventę. Ryškiais oranžiniais marškinėliais pasi-puošę savanoriai atsidavusiai budėjo ir draugiškai atsakinėjo į svečių klausimus. Šie savanoriai buvo akivaizdus pavyzdys, kaip gerai ši šventė buvo organizuota, nes yra gerai žinomas dėsnis: atidumas mažuose reikaluose atspindi rūpestį dideliuose. Mugė bruzdėjo visą savaitgalį. Kvepėjo „Linos skanumynų“ iš New Jersey rūkytos dešros ir juoda duona, visi ragavo Elizabeth ir Joseph Liudžių iš Connecticuto valstijos šakočio. Daug kas pirkto gintarinius papuošalus. Buvo galima susipažinti su Neringos stovyklos naująja korporacija, Šiluvos koplyčios jubiliejine švente. Susipažinimui buvo dalijamas „Draugas“, angliškasis „Draugas New“ ir „Lithuanian Heritage“. Šalia mugės veikė Litanistikos tyrimo ir studijų centro paruošta išeivijos tautinių šokių švenčių istorijos paroda.

Tonq davė Jurgis Didžiulis

Penktadienio vakarą viešbutyje koncertavo populiariusis dainininkas Jurgis Dižiulis – kilęs iš Kolumbijos, gyvenantis Lietuvoje. Savo moderniu ritmu, bet lietuviška gaida jis pritraukė didelį būrį klausytojų, kurie vietoj nestovėjo, o visą naktį šoko, trepsėjo. Kai jis ant scenos pakvietė šokti savanorius, į priekį buvo išstumta čikagietė Indrė Bielskutė, – imk dabar ir šok! Ir ji nustebino visus savo grakščiais judesiais, kuriuos salėje susirinkusieji bandė mėgdžioti, bet retas teįstengė. Pasirodo, kad Indrė ne tik ilgametė Čikagos „Grandies“ grupės šokėja, bet ir baleto mėgėja, kuri treniruojasi žymiojoje Čikagos „Hubbard Dance School“. Vėliau Jurgis Dižiulis nusileido į salę ir bematant buvo apsuptas šokėjų rato. Arčiausiai jo – mokyklinio amžiaus vaikai, juos supo paaugliai, tada studentai, o iš išorės – jau

pensijon žengiantys „baby boomers“, prisiminę savo jaunystės dienas. Šią kompaniją teko išsklaidyti priverstinai, nes kitą dieną laukė ankstyvas kėlimasis ir visą dieną trunkančios šventės repeticijos.

Šeštadienis – repeticijų diena

Įdomu stebėti Šokių šventės repeticijas. Grupės, uniformuotos savais marškinėliais, sudaro ryškių spalvų kaleidoskopinį raštą. Galima justti nemažai įtampos ir jaudulio, vienos grupės paklysta, kitos pavėluotai įstoja į šokio sūkurį. Per vienos dienos repeticiją turi susišokti ir išmokyti sudėtingus įėjimus, išėjimus ir perėjimus 46 grupės. Tai buvo pasiekta dėka šventės meno vadovo Tomo Mikuckio, kuris per garsiakalbį ramiai ir kantriai davė nurodymus, šokėjus pagirdamas ir padrasindamas, kol galų gale viskas sukrito į savo vietas.

Alela Juozelskytė ir Tadas Varaneckas.

Jono Kuprio nuotraukos

Šv. Mišios Šv. Alfonso šventovėje

Reikia šventės organizatorius pagirti, kad skatino Šokių šventės dalyvius dalyvauti Mišiose vietinėje istorinėje lietuvių parapijoje, o ne, kaip jau dažnai būna, kokioje viešbučio salėje. Nors Šv. Alfonso šventovė statyta ne lietuvių, bet ji nuo 1917 m. tarnauja lietuviams. Bažnyčios prieangyje yra atminimo lenta kun. Kazimierui Pugevičiui, kuris tarnavo toje bažnyčioje. Kun. Pugevičius, buvęs žiniasklaidos specialistas, vadovavo Lietuvių informacijos centrui New Yorke, rūpinosi „Lietuvių Katalikų Bažnyčios kronikos“ vertimu į anglų kalbą ir skleidė jos žinias amerikiečiams.

Savaitgalio vainikavimas: Šokių šventė

Pagaliam, po trejų metų ruošimosi, tūkstančių valandų repeticijų ir trijų dienų lietuvių spūsties „Royal Farms“ arenoje prasidėjo XV Lietuvių tautinių šokių šventė. Užkulisuose – margumynas gražiausių, įvairiausių tautinių drabužių. Juodaodžiai arenos tarnautojai, per praėjusios dienos repeticiją išmokę kelis lietuviškus išsireiškimus, sveikino atvykusius „Labas!“, „Sveiki atvykę!“ ir tikrino bilietus.

Žiūrovams susėdus ir užpildžius beveik visas vietas iki pirmojo balkono, salė aptemo. Į areną iš keturių kampų įžygiavo šokėjų grupės. Pirmoji – šventės meno vadovo Tomo Mikuckio vadovaujamas Bostono „Sambūris“, paskutinioji – šventės šeiminkų, Baltimorės „Malūnas“, o tarp jų – visos kitos, iš viso 44 grupės (33 iš JAV, šešios iš Kanados). Ypač šiltai buvo sutiktos grupės, atvykusios iš toliau: „Ave Vita“ iš Kauno, „Grandinėlė“ iš Panevėžio, „Baltija“ iš Švedijos, „Versmė“ iš Jungtinės Karalystės ir „Vija“ iš Izraelio. Iš viso susirinko apie 1 800 šokėjų, – tai didžiausias šokėjų būrys išeivijos tautinių šokių švenčių istorijoje.

Didžiuliame ekrane dalyvius pasveikino Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė, buvo sugiedoti JAV, Kanados ir Lietuvos himnai. Ir prasidėjo šokiai.

Visiems išdalintoje programos knygutėje meno vadovas Tomas Mikuckis paaiškino šventės pavadinimą „Šaukia ten tave kelionė“ – poeto Bernardo Brazdžionio žodžiai išreiškia lietuvių išeivių ilgą kelią, kuriuo ir toliau kartu keliaujama. Pirmasis šokis – saulė nušvietė lietuvių tautą. Grupelė šokėjų žadina saulę, po jos spinduliais jungiasi vis daugiau šokėjų, kurie sukuria saulės ratą. Šokio aikštė pamažu švinta. Iš šio šokio pereinama į visų mėgstamą „Blezdingėlę“. Visi pirmosios dalies šokiai vaizduoja, iš kur esame kilę, – buvo parodyti žydintys sodai, žalios girios, ūkio darbai – kanapės sėjimas ir kalvelio žagrės kalimas, o pabaigoje – vaikučių šokis su malūnėliais, kurį nejučia pakeitė studentų greitas „Malūnas“. Visa arena drebėjo nuo šokėjų trepsėjimo ir žiūrovų į taktą plojimo.

Antroje dalyje, po pertraukos, buvo tęsiami lietuvių darbų šokiai – „Džigūnas“ – arklių jaukinimas,

„Medkirčiai“ – miškininkystės darbai, „Kubilinis“ – sėja, „Tolkašokis“ – siūlų verpimas, „Aštuonnytis“ – audimas, „Jerubėlė“, „Abrūsėlis“ ir „Pukietka“ – šokiai su išaustomis drobėmis, o po to greitai, žaismingi šokiai – „Varžytinių polka“ ir „Liuoksinis“.

Trečioji dalis – „Po aukštaisiais skliautais“ iškėlė ateities lūkesčius ir lietuvių keleivių svajotą grįžimą į tėvynę. Pirmasis šokis „Ak, norėtum grįžti“ buvo sukurtas prof. Laimutės Kisielienės šiai šokių šventei. Šokis sušoktas beveik tamsoje, šokio raštus braižė tik šokėjų rankose laikomi žibintai. Vaizdas – pasakiškas. Šoko ne šokėjai, o žibintai. Programos knygutėje šis šokis buvo taip paaiškintas: „Švieselės tampa tėvynės meilės aukurais, kelionės palydovais... Jungiasi praeitis ir dabartis su ateitimi, ir, atrodo, tarsi visi šoka ne žemėje, o pačiam žvaigždžių tarpe, ne savame, o tėvynės danguje“. Šventė baigta keturiais, itin greitais ir sudėtingais šokiais – „Subatvakariu“, „Landytiniu“, „Kupoliniu“ ir „Šventine polka“. O finalas – Tomo Mikuckio sukurtas tradi-

cinis, bet ir naujoviškas „Suktinis“, sušoktas visų 1 800 šokėjų.

Dažnai tarpuose tarp šokių pasirodydavo du solo šokėjai: Aleta Juozelskytė ir Tadas Varanekas. Šokėjai profesionalai, puikiai besiorientuojantys aikštės erdvėje, savo judesiais atliko lyg pasakotojų vaidmenį, atskleisdami visos šventės siužetą.

Meno vadovas Tomas Mikuckis kartu su savo kūrybine grupe – Simona Užaite, Sigita Barysiene, Ramona Kaminskaite, Giedre Elekšyte-Knieža ir Vilija Yčaitė – meistriškai sudėliojo aikštės kompozicijas, šokėjų įėjimus ir išėjimus, perėjimus iš vieno šokio į kitą. Šokių aikštėje kūrėsi vis įdomesni ir nuolat besikeičiantys audėklo raštai, saulutės, ratilai, grandinėlės.

Jiems, o taip pat ir šokių mokytojams, šokėjams, organizaciniam komitetui, vadovaujamam Lino Leonardo Orento, bei visiems savanoriams lenkiame galvas už puikiai surengtą šventę.

Tarp žiūrovų buvo ir garbės svečių. Lietuvos Respublikos Seimo pirmininkė Loreta Griaušnienė sveikindama šventės dalyvius kalbėjo: „Aš pasakyčiau vieną sakinį, kuris apibūdina viską: aš tiesiog didžiuojuos savo tautiečiais. Aš didžiuojuosi, kad jie sugeba savo entuziazmu susiburti, niekieno neraginami puoselėti tradicijas, lietuviybę. Šokis apjungia visų kartu, iš visų kraštų čia suvažiavusius mūsų tautiečius. Tai yra nuosta-bu“.

Reportažą iš Baltimorės galima baigti Lietuvos ambasadoriaus JAV Rolando Kriščiūno apibendrinančiais žodžiais: „Šokių šventė nėra tik kvapą užimantis renginys, tai nėra tik lietuvių indėlis į pasaulio paveldą (nes mūsų dainų ir šokių šventės yra pasaulio paveldo, lobyno, dalis), tai nėra tik lietuviška meilė ar duoklė tradicijai. Tai kur kas daugiau. Tai tūkstančiai širdžių, plakančių tuo pačiu ritmu, tradicinių šokių ritmu, tai tos nematomos gijos, kurios mus sujungia į viena, mes tampame vienu.“

Meno vadovas Tomas Mikuckis sutinkamas plojimais.

Atidaromas kibernetinio saugumo centras

Vilnius (BNS) – Vilniuje oficialiai atidaromas Nacionalinis kibernetinio saugumo centas, įsikūręs Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos teritorijoje.

Nacionalinis kibernetinio saugumo centras su kitomis valstybės įstaigomis ir organizacijomis bei ūkio subjektais sprendžia valstybės informacinių išteklių ir ypatingos svarbos informacinės infrastruktūros kibernetinio saugumo klausimus. Centro specialistai dažniausiai pirmieji pastebi, kad yra atakuojamos šalies institucijos ir pirmieji apie tai jas informuoja,

padeda suvaldyti kibernetinį incidentą ir sukoordinuoti įvairių institucijų veiksmus, teigiama Krašto apsaugos ministerijos pranešime.

Pasak Krašto apsaugos ministro Juozo Oleko, besikeičianti saugumo situacija išryškina kibernetinės gynybos svarbą. NATO viršūnių susitikime Varšuvoje Aljanso valstybių vadovai kibernetinę gynybą pripažino atskira gynybos erdve, kaip ir sausuma, oras bei jūra, bei įsipareigojo stiprinti savo kibernetinę gynybą ir sistemų atsparumą, gebėjimą savarankiškai atremti kibernetines atakas.

Uždaroma atnaujinimui Lukiškių aikštė

Vilnius (Vilniaus savivaldybės info) – Lukiškių aikštė Vilniuje uždaroma rekonstrukcijai – sutvarkytą erdvę ketinama vėl atverti iki kitų metų vasaros.

Kaip sakė vyriausiasis savivaldybės architektas Mindaugas Pakalnis, planuojama pradėti nuo archeologinių kasinėjimų ir tiesiamų komunikacijų.

Aikštė bus rekonstruojama etapais. Pirmuoju etapu ketinama sutvarkyti aikštės dangas, įrengti reprezentacinę erdvę renginiams: parodoms, garbės sargybai. Taip pat joje bus sukurta įvairaus amžiaus miestiečiams skirtų mažesnių erdvių. Diskutuojama, kad aikštėje galėtų būti pa-

statytas lietuviybės simbolis – Vytis, tačiau projekto rengėjai dėl memorialo nėra iki galo apsisprendę.

Numatyta ir pieva, ji bus tokia „demokratiška“, kurioje bus galima ir pagulėti, ir pavaikščioti, ir šuniuką pavedžioti, ir galbūt kamuolį paspardyti, galės ir vaikai ateiti į tą aikštę, kaip ir dabar ateina vaikų darželiai: bus pieva, želdynai, po želdynų zonos – vaikų žaidimų, šachmatų aikštelė, – vardijo M. Pakalnis.

Aikštei sutvarkyti valstybė iš viso skirs 2 mln. eurų: 1,5 mln. eurų šiemet, 0,5 mln. eurų kitamet. Lukiškių aikštės sutvarkymas numatytas Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečio minėjimo plane.

Karaliaučiaus lietuviai norėtų mokyklos

Vilnius (ŠMM info) – Švietimo ir mokslo ministerijoje (ŠMM) bus svarstoma galimybė Rusijos Karaliaučiaus srityje įkurti lietuvišką mokyklą.

Ministrė Audronė Pitrienienė netrukus susitiks su Karaliaučiaus srities Lietuvių Bendruomenės atstovais aptarti tokią galimybę.

ŠMM informavo, kad pradinės mokyklos steigimą šiaurinėje Karaliaučiaus dalyje inicijuoja ten gyve-

nantys lietuviai. Greta reikėtų įkurti bendrąbutį.

Ministerija vertins finansines ir kitas galimybes prisidėti prie tokios mokyklos steigimo, nors pažymi, kad naujos įstaigos steigimas būtų ilgas procesas.

Kraštų Lietuvių Bendruomenių duomenimis, Rusijos Federacijos Karaliaučiaus srityje gyvena apie 20 tūkst. lietuvių.

Gal kam Kauno centrinio pašto?

Kaunas (Savivaldybės info) – Kauno miesto savivaldybės tarybai pasiūlyta svarstyti klausimą dėl Kauno centrinio pašto įsigijimo.

„Klausimas dėl pašto patalpų yra tikrai aktualus, jau antri metai tos patalpos stovi tuščios, išskyrus didžiąją salę“, – posėdyje kalbėjo sprendimo projektą pasiūlęs buvęs Kauno meras Andrius Kupčinskas.

Jo teigimu, galima būtų svarstyti ne pastato pirkimą iš Lietuvos pašto, o perdavimą savivaldybei su Vyriausybės pagalba.

Projekte nurodoma, kad pastato tvarkymui galima būtų panaudoti ES lėšas. Teigiama, kad jis galėtų pasitarnauti reprezentaciniais tikslais, garsinant Kauno miesto vardą.

„Kol kas tai skamba labai deklaratyviai, nes lygiai taip pat galima dėl Lietuvos banko pastato, dėl Pieno centro pastato galima įvairias deklaracijas daryti, dirbama su Susisiekimo ministerija, ieškoma būdų, kaip tą padaryti. Tai reikia ne deklaracijų, kiek konkrečių darbų, kurie rudenį pavirs

Sprendžiamas Kauno centrinio pašto likimas.

Archyvinė nuotr.

realiais sprendimais“, – kalbėjo Kauno vicemeras Povilas Mačiulis.

1930–1932 metais statyti Kauno Centrinio pašto rūmai yra vienas iš svarbiausių tarpukario laikotarpio Kauno reprezentacinių statinių, pasižymintis ne tik modernizmo bei „tautinio stiliaus“ elementų derme, tačiau ir gana prabangiu interjeru.

Šiuo metu Lietuvos paštui priklausančias Laisvės alėjoje esantis pastatas yra prastos būklės. Kaunas savo tarpukario modernistinę architektūrą siekia įtraukti į UNESCO Pasaulio paveldo sąrašą ir tapti Europos kultūros sostine 2022 metais.

„Brexit“: reikalauja parlamento balsavimo

Londonas (ELTA) – Daugiau kaip 1 000 britų teisininkų laiške ministrui pirmininkui David Cameron pareikalavo parlamento balsavimo dėl šalies pasitraukimo iš Europos Sąjungos (ES). „Mūsų teisiniu supratimu, referendumas yra konsultacinio pobūdžio“, – pabrėžiama laiške.

Teisininkų įsitikinimu, kad būtų pateiktas formalus prašymas dėl išstojimo iš Bendrijos pagal 50-ąją ES sutarties straipsnį, reikalingas laisvas

balsavimas parlamente. Britų vyriausybė esą turi sudaryti komisiją, kuri pateiktų 50-ojo straipsnio privalumus ir trūkumus. „Balsavimas parlamente turi vykti ne anksčiau nei komisija pateiks ataskaitą“, – reikalauja advokatai.

Birželio 23-iąją vykusiame referendume 17,41 mln. britų pasisakė už išstojimą iš ES, 16,14 mln. buvo prieš. Kai kurie „Brexit“ priešininkai tikisi, kad pasitraukimui dar galima užkirsti kelią.

O. bin Laden sūnus grasina JAV

Washingtonas (ELTA) – 2011 metais amerikiečių karių nukauto „Al Qaeda“ vado Osama bin Laden sūnus grasina kerštu Jungtinėms Valstijoms. „Mes toliau jus pulsime ir toliau taikysimės į jus jūsų šalyje ir užsienyje“, – grasina Hamza bin Laden paviešintame 21 minutės trukmės garso įrašė.

„Al Qaeda“ reaguoja į JAV vyk-

domą „Palestinos, Afganistano, Sirijos, Irako, Jemeno, Somalio gyventojų engimu“, kalba 25-erių Hamza bin Laden. Tai esą bus ne kerštas už Osama kaip asmenį, bet kerštas už tuos, kurie gynė islamą.

O. bin Laden prieš penkerius metus Pakistane nukovė JAV specialiosios pajėgos. Jis inicijavo 2001 metų rugsėjo 11-osios atakas JAV.

Pagaliau bulius atsilygino – toreadoras žuvo

Madridas (ELTA) – Ispanijoje pirmą kartą ši šimtmetį koridos arenoje bulius mirtinai subadė toreadorą –29 metų Victor Barrio.

Turimais duomenimis, bulius persmeigė toreadoro širdį. Šis praktiškai be gyvybės ženklų buvo nugabentas į arenos medicinos punktą. Mėginimai atgaivinti toreadorą nebuvo sėkmingi.

Pastarąjį kartą koridos arenose Ispanijoje du toreadorai buvo mirtinai subadyti 1984 ir 1985 metais. 1992-aisiais per ko-

„Facebook“ nuotr.

ridas Ispanijoje žuvo du toreadorų pagalbininkai.

Rusija organizuoja kibernetines atakas

Berlynas (BNS) – Vokietijos vidaus saugumo tarnyba pareiškė turinti įrodymų, kad Rusija yra susijusi su virtualine kibernetinių atakų, iš kurių viena, įvykdyta praeitais metais, buvo nukreipta prieš Vokietijos parlamentą.

„Viena iš aktyviausių ir agresyviausių kampanijų yra „Sofacy/APT 28“, – nurodė agentūra BfV, pridūrusi, kad įžvelgia Rusijos valstybės kontrolės įrodymų toje operacijoje, per kurią kompiuteriai buvo užkrėsti vadina- maisiais Trojos arkliais.

Operacijos „Sofacy“ tikslas buvo vogti duomenis, o kita kampanija – „Sandworm“ – taip pat turėjo trikdyti IT sistemų darbą, sakoma pranešime.

Kviečia Pasaulio jaunimo dienos

Krokuva (Bernardinai.lt) – Į šiemet liepos pabaigoje Krokuvėje prasidedančias Pasaulio jaunimo dienas (PJD) užsiregistravo 360 tūkst. jaunuolių iš 187 valstybių.

Į Madride vykusias PJD užsiregistravo 400 tūkst. piligrimų, o pačiame renginyje dalyvavo 1,5 mln. žmonių. Panašaus skaičiaus tikimasi ir šiame Lenkijoje.

Per šiemet Krokuvėje vyksiančias PJD iš piligrimų siųstų asmenų, kurių bus sudėliotas Dievo gailingumo paveikslas. Projekto autoriai skelbia, kad taip siekiama sujungti jaunimą iš viso pasaulio.

Kiekvienas piligrimas internetu gali siųsti savo asmenukę, o paveikslą iš jų dėlioja Krokuvos senamiestyje veikianti Kristaus bendruomenė bei Dievo gailingumo šventovėje Krokuvos Lągių rajone, kur gyveno ir dirbo Šv. Faustina, įsikūrusios seserys vienuolės.

PJD Krokuvėje vyks liepos 26–31 dienomis.

Nuo liepos 27 iki 31 dienos PJD dalyvaus ir popiežius Pranciškus. „Palaiminti gailingieji, nes jie susilauks gailingumo“, – skelbia šių metų PJD tema.

Asmenukės įkeliamos čia: <http://www.image2016.pl/>

VERSLO NAUJIENOS

Kaip skaityti kandidatų CV

Gyvenimo aprašymas daug pasako apie kandidatą. Cvonline nuotr.

Nors kiek įdomesnis darbo pasiūlymas sulaukia šimtų kandidatų gyvenimo aprašymų – curriculum vitae (CV). Kaip iš jų atsirinkti pačius tinkamiausius ir pakviesti juos pokalbiui, kad netektų gaišti laiko su atsitiktiniais žmonėmis?

Pirmiausia atkreipkite dėmesį, kaip darbuotojas prisistato rašydamas savo CV. Jei jame yra gramatinių klaidų, viskas surašyta bet kaip, nesilaikant elementarių taisyklių, tai gali būti signalas, kad žmogus lygiai taip pat nebus atidus ir dirbdamas.

Jei CV netelpa į porą lapų, o kandidatas į savo gyvenimo aprašymą įtraukė menkiausią krustelėjimą, pavyzdžiui, paminėjo apdovanojimą už pavyzdinę elgesį, gautą mokykloje, sukluskite – toks žmogus nesugeba atskirti esminių dalykų nuo smulkmenų. Be to, panašu, kad jis linkęs tuščiažodžiauti, taigi gautumėte daug kalban-

tį, bet mažai dirbantį darbuotoją. Žmogus vienoje darbovietėje neišbūna nė poros metų, keičia jas nuolat. Tai gali sufleruoti apie tai, kad jis yra nekompetentingas. Arba nesugyvenamas, sunkaus būdo, tad randa bet kokią priežastį parašyti prašymą atleisti iš darbo ir išdidžiai jį numesti vadovui ant stalo.

Jei CV surašytas tobulai, o darbuotojas save apibūdina taip, kad jau beskaitant jo gyvenimo aprašymą norisi nutraukti darbuotojų atranką ir į darbą priimti šį kandidatą, nepasiduokite rožinių akinių efektui. Pasikambinkite į jo buvusias darbovietes ir paprašykite rekomendacijų. Būna, kad buvę jo vadovai papasakoja tokių dalykų, kurie nėra iš tolo nepanašūs apie tai, kas surašyta gyvenimo aprašyme.

Rasa Dževeckytė, „Verslo žinios”

Kaip neprarasti darbuotojo

Kai puikus darbuotojas, užsukęs į direktoriaus kabinetą, ant stalo padeda prašymą išeiti iš darbo, vadovui tai trenkia tarsi žaibas iš giedro dangaus. Belieka pasitelkti iškalbą ir darbuotojui, pasiūlius aukso kalnus, jį sulaukyti. Tačiau šito galima išvengti, jei būtų atkreiptas dėmesys į kai kuriuos ženklus.

Yra dalis darbuotojų, kurie darbe viskuo nepatenkinti, tačiau burbėdami čia dirba ilgus metus ir net nesiruošia niekur išeiti. Tačiau yra ir tokių, kurie dėl nieko nesiskundžia, nepriekaištingai atlieka savo darbą, tačiau vieną dieną ima ir pakelia sparnus.

Toks sprendimas negimsta iš karto. Anot konsultantų, šiam žingsniui žmogus kaupiasi ilgą laiką, o kai kurie požymiai tai net išduoda. Štai keli ženklai, pasakantys, kad darbuotojui kažkas ne taip: keičiasi jo elgesys – jis vėluoja į darbą ar išeina anksčiau; jo darbo rezultatai prastėja; anksčiau niekuo nesiskundęs darbuotojas stai-

ga tampa viskuo nepatenkintas; jis atsiskiria nuo kitų – anksčiau dalyvavęs susitikimuose ar net savo noru papildomuose projektuose, staiga ima daryti tik minimumą; ima kalbėti apie nuovargį ar net „perdegimą”.

Ką daryti, pastebėjus bet viena šių įspėjamųjų ženklų? Vadovui reikėtų tuojau pat asmeniškai susitikti su darbuotoju ir pasakyti jam, ką pastebėjo, paklausti, kokios priežastys tai lėmė, kas dar jam kelia abejonių ar nerimą.

Būtina patikinti, kad jį įmonė labai vertina, ir pasiūlyti pagalbą padėčiai pakeisti. Tai galėtų būti perkėlimas į kitą skyrių, keletas papildomų laisvų dienų, įtraukimas į naują projektą, už kurį bus mokamas papildomas atlygis.

Kuo anksčiau bus pastebėta, kad darbuotojas galvoja išeiti iš darbo, tuo lengviau užkirsti tam kelią.

„Verslo žinios”

Euro ir kitų valiutų santykiai (2016 metų liepos 13 d.)

- 1 USD (JAV doleris) – 0,90 €
- 1 AUD (Australijos doleris) – 0,69 €
- 1 CAD (Kanados doleris) – 0,69 €
- 1 GBP (Didžiosios Britanijos svaras sterlingų) – 1,19 €
- 1 NZD (Naujosios Zelandijos doleris) – 0,66 €

Lietuviai vis dar atostogauja kukliai

Šalies gyventojai per metus atostogoms skiria mažiau kaip dvi savaites, nors specialistai rekomenduoja ilsėtis bent dvidešimt dienų. Poilsio tendencijas atskleidė naujausi tyrimai. Nors pasirenkančių poilsį Lietuvoje daugėja, kryptys išlieka tos pačios – gyventojai dažniausiai keliauja į pajūrį.

Apklausų duomenimis, aštuoni iš dešimties gyventojų bent kartą šiais metais atostogavo ir kas penktas rinkosi Lietuvos pajūrį, šiek tiek mažiau – kaimą. Lyginant su praėjusiais metais, atostogų tendencijos išlieka panašios –

nepakito skiriama pinigų suma, buvimo vieta ar keliavimo transportas. Dažniausiai atostogoms skiriamas biudžetas neviršija penkių šimtų eurų, o daugiausia keliaujama – automobiliu.

Anot ekspertų, šią transporto priemonę gyventojai renkasi, nes atostogauja su šeimomis arba didesnėmis grupėmis. Šiais metais dvigubai sumažėjo tų, kurie rinkosi poilsį namuose. Specialistai sako, kad aktyvesnį laisvalaikį skatina atpigusios kelionės.

Mindaugas Aušra, LRT.lt

Medicinos turistai dosnūs Lietuvai

Remiantis įvairias paslaugas turistams teikiančių įmonių duomenimis, vidutiniškai vienas medicinos turistas, atvykęs į šalį ne tik atostogauti, bet ir atlikti medicininių procedūrų, išleidžia 10–12 kartų daugiau nei paprastas turistas – taip yra todėl, kad į Lietuvą šie žmonės labai dažnai atvyksta ne tik stiprinti ar atgauti sveikatą, bet ir pasinaudoti Lietuvos plastikos chirurgų paslaugomis.

Bendrovės „Wellness Travels” atstovo Karolio Šulco teigimu, į Lietuvą pasidaryti plastinių operacijų dažniausiai atvyksta žmonės iš Didžiosios Britanijos ir Skandinavijos šalių. „Vienas klientas vidutiniškai vien tik plastinėms operacijoms išleidžia maždaug 3 500 eurų. Bet prie šios sumos dar prisideda ir viešbučiai, skrydžiai bei kitos išlaidos”, – teigė jis.

Kainos ir kokybės santykis yra tai, kas padaro Lietuvą patrauklia šalimi

Plastinės operacijos leidžia pasijusti laimingam. „Facebook” nuotr.

medicinos turistams, sako Lietuvos medicinos turizmo įmonių tinklo vadovas Gražvydas Morkus.

Statistikos departamento duomenimis, 2015 metais į Lietuvą atvyko daugiau kaip 1,4 mln. užsienio turistų.

BNS

Ukrainos 40 proc. BVP – šešėlinis

2015 metais Ukrainoje susidarantis šešėlinės ekonomikos mastas sumažėjo, lyginant su ankstesniais metais, nuo 43 iki 40 proc. BVP. Tokią informaciją pateikia šalies Ekonomikos plėtros ir prekybos ministerija.

Šešėlinės Ukrainos ekonomikos tendencija plėstis prasidėjo 2013 metais ir vėliau stiprėjo dėl devalvacijos ir kainų sukulto šoko. Taip pat įtakos turėjo ir konfliktas šalies rytuose. Tiesa, šiuos veiksnius pavyko nugalėti, teigiama ministerijos pranešime.

Tokios kakavos kainos nebuvo 39 metus

Kakavos pupelių kainos Londone pakilo į aukščiausią nuo 1977 metų lygį, tačiau dėl svaro kurso kritimo šokolado gamintojai, už kakavos pupelės dažniausiai atsiskaitantys eurai arba JAV doleriais, šio pupelių pabrangimo nepajuto.

Britams nusprendus pasitraukti iš Europos Sąjungos (ES), svaro kursas buvo smukęs į žemiausią nuo 1986 metų lygį. Šiuo metu jis laikosi žemiau 1,3 JAV dolerio kartelės.

„Kakavos pupelės nepabrango. Jos dabar turbūt netgi šiek tiek pigesnės

Vynuogių kekė už 11 tūkst. dolerių

Japonijoje „Ruby Roman” veislės vynuogių kekė aukcione buvo parduota už rekordinę sumą – apie 11 tūkstančių dolerių.

Varžytinės buvo surengtos Ishikawa prefektūros Kanadzawa mieste. Informuojama, kad daugiau kaip 30 vynuogių kekė svėrė 900 gramų. Tad kiekviena uoga pirkėjui atsiėjo maždaug 350 dolerių.

„Ruby Roman” veislė laikoma brangiausia pasaulyje. Ji pirmą kartą

Vis dėlto šešėlinės ekonomikos apimčių mažėjimui trukdo sunki mokesčių našta, daug kaštų reikalaujančios paskolos, nepalanki situacija tarp šalies ekonomiką veikiančių išorės veiksnių, nuosmukis vidaus rinkoje, dėl grivinos devalvacijos padidėjusios išlaidos importo srityje, prarasta Rusijos rinka.

Dar 2011–2013 metais šešėlinės Ukrainos ekonomikos dalis siekė 34–35 proc. BVP.

ELTA

negu prieš ‘Brexit’. Šokolado gamintojai neatsiskaito svarais. Jie atsiskaito JAV doleriais ir eurai”, – sako Tarptautinės kakavos organizacijos (ICCO) ekonomikos ir statistikos skyriaus vadovas Laurent Pipitone.

Praėjusią savaitę kakavos pupelių kaina rugsėjo sandoriams Londone pakilo iki 2,518 tūkst. svarų (3,245 tūkst. JAV dolerių) už toną. Po „Brexit” referendumo kaina svarais pakilo maždaug 10 proc.

BNS

tapo prieinama pirkėjams 2008 metais. Šios veislės vynuogių skersmuo – apie tris centimetrus, jose yra daug cukraus.

Tokio pobūdžio aukcionai Japonijoje paprastai vilioja turtingus pirkėjus, norinčius pakelti savo socialinį prestižą, ir parduotuvių savininkus, siekiančius pritraukti kuo daugiau klientų išskirtinėmis prekėmis.

ELTA

OLIMPINĖS UGNIES APŠVIESTI (3)

Tęsinys. Pradžią liepos 9 d. ir 12 d. laidose

ARVYDAS STIRNA

1988 m. Seulas, Pietų Korėja.
XXIV olimpiados žaidynės

Žaidynės Seule mūsų sporto istorijoje liks kaip paskutinės žaidynės, kuriose Lietuvos sportininkai atstovavo ne savo šaliai. Išeidami lietuviai stipriai „trinkelėjo durimis“: 10 aukso, 3 sidabro ir 2 bronzos medaliai.

Neatsitiktinai pradedu nuo krepšinio. Daugelis apžvalgininkų dėjo lygybės ženklą tarp SSRS rinktinės triumfo ir Lietuvos krepšininkų žaidimo. Manoma, kad be keturių lietuvių SSRS rinktinė būtų nepajėgi kovoti dėl olimpinį medalių, nekalbant apie aukso. Dominuojanti lietuvių žaidimą liudija ir skaičiai. Iš 728 SSRS rinktinės pelnytų taškų Valdemaras Chomičius, Rimas Kurtinaitis, Šarūnas Marčiulionis ir Arvydas Sabonis pelnė daugiau kaip pusę – 403. Lietuviai, išskyrus A. Sabonį, kuris dėl sunkios kojos traumos dalyvavo žaidynėse po pusantrų metų pertraukos, aikštelėje praleido daugiau laiko nei kiti rinktinės krepšininkai.

Lietuvos krepšininkų medalių kolekcija pasipildė dar vienu – bronzos – medaliu. Jį su SSRS moterų krepšinio rinktine pelnė Vitalija Tuomaitė.

Dar du aukso medalius parsivežė futbolininkai Arvydas Janonis ir Arminas Narbekovas.

Maskvos sidabrą į Seulo auksą iškeitė SSRS rankinio rinktinės kapitonas Voldemaras Novickis. Nors per 5 susitikimus rinktinės kapitonas nepelnė nė vieno įvarčio, jis puikiai atliko „juodą darbą“ gynyboje. SSRS rinktinės treneris A. Jevtušenka Voldemaro žaidimą įvertino taip: „Valdas – mūsų gynybos siela, galva ir stuburas“ („Sportas“, 1988.10.04).

Po 60 metų pertraukos žaidynėse vėl išvydome Lietuvos dviratininkus. Šį kartą jų rezultatai buvo nepalyginamai geresni. Gintautas Umaras iškovojo 2 aukso medalius. Jis – vienintelis mūsų sportininkas, nugalėjęs vieneriose žaidynėse du kartus. Gintautas užtikrintai nugalėjo individualiose 4 km persekiojimo lenktynėse, finale įveikęs australą Dean Woods ir pagerinęs pasaulio rekordą. Gintauto treneriui Vytautui Slaninai auklėtinio pergalė nebuvo staigmena: „Kitaip ir

Bronzinė krepšinio rinktinė Barselonoje

negalėjo būti! Šiuo metu pasaulyje nėra dviratininko, kuris Gintautą galėtų aplenkti“ („Sportas“, 1988.09.24). Antrąjį aukso medalį Gintautas pelnė su komandos draugais tos pačios rungties komandinėse varžybose. Tarp nugalėtojų buvo ir lietuvis Artūras Kasputis.

Įnirtinga kova vyko moterų 82 km individualių bendro starto lenktynių finiše. Net trys sportininkės – olandė Monika Knol, vokietė Jutta Niehaus ir lietuvaitė Laima Zilporytė – finišo liniją kirto kartu. Tik fotofinišas jas išrikiavo aukščiau nurodyta tvarka. Taigi Laimai teko tenkintis bronzos medaliu.

Lietuvos plaukikai jau turėjo Montrealyje ir Maskvoje iškovotus bronzos ir aukso medalius. Trūko sidabro. Seule jį pelnė šešiolikmetis Raimundas Mažuolis. Jis plaukė tik estafetės 4x100 m atrankos plaukime ir iš pradžių medalio negavo. Tik po ilgų debatų tiesa buvo atstatyta: sidabro medalis jam įteiktas jau sugrįžus į Vilnių.

Romas Ubartas disko metimo sektoriuje pelnė sidabro medalį.

Antrąjį sidabro medalį Lietuvai iš-

Laimutė Baikauskaitė

kovojo Laimutė Baikauskaitė, bėgdama 1 500 metrų. Apdovanojant šios rungties nugalėtojas, įvyko nesusipratimas: sidabro medalis per klaidą įteiktas rusei Tatjanai Samoilenko, o L. Baikauskaitei – bronzos. Įsikišus Kūno kultūros ir sporto komiteto pirmininkui Zigmui Motiekaičiui, klaida atitaisyta. Sportininkė prisimena: „Buvo labai skaudu. Nežinojau ką daryti. Pasakui man sakė: kodėl neprotestavai iškart, kai Samoilenko pakvietė atsiimti sidabro? Bet aš juk nebuvo pamiršusi, kad esu lietuvė, ir negalėjau prie garbės pakylos skeryčiotis. Sidabro medalį atgavau kitą dieną... Bet kodėl man mano medalio neskubėjo gražinti Samoilenko, nesuprantu iki šiol“ („Lietuvos aidas“, 1993.01.23).

Po Seulo žaidynių, 1988.11.05., Vilniaus sporto rūmuose įvyko didžiulė šventė, kurioje iškilmingai pagerbti visi Lietuvos olimpiečiai. Man teko garbė dalyvauti šioje šventėje. Prabėgo 25 metai, bet iki šiol prisimenu tą Atgimimo dvasią. Pasisakymuose vyravo ne tik pasididžiavimo pergalėmis ir dalyvavimu žaidynėse nuotaikos, bet ir nuoskauda, kad treniruotėse lietas

prakaitas ne savo, o kitos, mus okupavusios, šalies garbei. Juolab kad jau pradėti rinkti parašai atkurti LTOK. Ore, kalbėjusių žodžiuose sklandė nuojauta, kad kitose žaidynėse – Albertvilyje ir Barselonoje – dalyvausime su savo šalies Trispalve. Ir nuojauta neapgavo...

Vėl su savo vėliava

Lietuvoje, po mūsų pergalių sporto arenose tradiciškai skamba Marijono Mikutavičiaus daina, kurioje yra tokie žodžiai:

*Nesikankink dėl medalio,
Bet verta kovot ligi galo
dėl savo garbės,
Pabandom iš naujo,
Nors esam pasauly tik trys milijonai.*

Šie žodžiai pateisino tai, kad ne visi atgimusios Lietuvos sportininkai pasidabino laurais, kad buvo ir nėsėkmių

1992 m. Barselona, Ispanija.
XXV olimpiados žaidynės

Prabėgo nepilnas pusmetis nuo Žiemos olimpinį žaidynių Albertvilyje, kur po 62 metų pertraukos olimpinėje arenoje vėl plazdėjo Lietuvos trispalvė.

1992 m. liepos 25 d. Ispanijoje, Katalonijos regiono sostinėje Barselonoje, su savo vėliava startavo ir Lietuvos vasaros sporto šakų atstovai. Jų buvo net 47.

Lietuvos sporto mėgėjai laukė visų sportininkų sėkmingo pasirodymo, tačiau turbūt nesuklysiu teigdamas, kad dėmesio centre buvo krepšininkai. Visi laukė medalių. Didžiulė atsakomybės našta gulė ant krepšininkų pečių: „Vyrai jautė: be medalių geriau negrįžti namo, Lietuvos žmonėms tai bus toks smūgis, kad ne vieno meilė krepšiniui ir krepšininkams gali virsti nežinia kuo. Be to, yra mylinčių tik medalius – ne krepšinį ir krepšin-

Gintautas Umaras

PO DIEVO SPARNU

Ar būti turtingu – blogai?

RENATA ŽIŪKAITĖ

Popiežius Pranciškus nuo pat savo pontifikato pradžios ypatingą dėmesį kreipia į vargšus, skatindamas kiekvieną pažvelgti į savo sąžinę. Dažnai labai sunku sau pripažinti, kad mūsų širdys būna prilipusios prie pinigų ir būtent pinigai, o ne Dievas tampa mūsų gyvenimo pamatu ir atrama. Bažnyčios tėvai moko, kad piniguose yra pasislėpęs mūsų „aš“ ir prarasti pinigus dažnai reiškia visiškai sugriuvusį gyvenimą. Kiek daug tokių atvejų, kai bankrutavus verslui, žmonės pasitraukia iš gyvenimo, nes nebemato daugiau gyvenimo prasmės.

Jėzus, matydamas didelį turto pavojų, išpėja mus saugotis godumo pinigams, nes mūsų gyvenimas nepriklauso nuo turto. Kiek daug žinome pavyzdžių, kai greitai atėję dideli pinigai išdrasko šeimas, atitolina nuo Dievo ir įmeta į pasaulio malonumų verpetą. Jėzaus žodžiai Evangelijoje: *Vargas Jums, turtuoliai, nes jūs jau atsiėmėte savo užmokestį*, (Lk 6, 24) verčia susimąstyti, ar būti turtingu yra blogai. Ar į Danguaus Karalystę pateks tik Jėzaus taip mylimi skurdžiai, o turtuoliams vartai į Danguaus Karalystę bus užverti?

Yra tiesos Jėzaus žodžiuose, kad turtingiems yra sunkiau atrasti kelią į Danguaus Karalystę, nes pinigas labai dažnai apakina, užvaldo žmogaus sielą. Geras, patogus gyvenimas verčia pasitenkinti pačiu savimi ir Dievas tampa nebereikalingas.

Tačiau pats savaime turtas nėra blogis, kai juo naudojamas kaip priemonė, bet nesilenkiama kaip stabui. Jėzus draugavo tiek su vargšais, tiek su turtingais žmonėmis. Jo bičiulis buvo turtingas muitininkas Zachiejus, Juozapas iš Arimatėjos, vėliau jam parūpinęs brangią vietą sode laidojėms. Jėzus negyveno su mokiniiais iš išmaldos, bet turėjo bendrą kasa, už kurią buvo atsakingas apaštalas Judas Iskarijotas.

Senajame Testamente skurdas buvo laikomas Dievo bausme. Dievas palaimino Jobą turtais dvigubai po visų jį ištikusių negandų. (Job 42, 12) Turtai ateina iš Dievo. *Atsimink tad, kad VIEŠPATS, tavo Dievas, yra tas, kuris tau duoda galybę būti turtingam, idant patvirtintų savo Sendorą, kuria jis prisiekė tavo protėviams, kaip jis ir šandien daro.* (Išt 8, 18). Siracido knygoje skaitome, kad Viešpačiui lengva padaryti žmogų turtingu per vieną akimirką. (Sir11) Tad blogis slypi ne pačiame turtingume, o žmogaus širdyje.

Todėl Evangelijoje Jėzus moko, kad negalime tarnauti dviems šeiminkams: Dievui ir mamonai. Hebrajų kalbos terminas *mamona* iš pradžių reiškė saugomą turtą – pinigus ar brangenybes. Tuomet šis terminas neturėjo niekinamos reikšmės. Mamona buvo taip pat senovės sirų turto ir pelno dievo vardas. Tad Jėzus moko, kad krikščionis negali tik šiek tiek tarnauti Dievui, ir šiek tiek pinigui. Geriausias lakmusas, išryškinantis, ar esu prisirišęs prie mamonos, yra mintyse atstoti mirties akivaizdoje. Paskutinė gyvenimo akimirka aiškiai išryškina

prie ko dar yra prisirišusi širdis, ką gaila palikti. Kun.Tadeusz Dajczersavo knygoje „Tikėjimo išvalgos“ moko, kad labai lengva save patikrinti, ar esame prisirišę prie mamonos pagal tai, kiek mūsų širdyse yra ramybės. *Taigi tavo gyvenime esanti įtampa, stresas, nerimas, skuba ar liūdesys yra ženklai, kad tarnauji kokiai nors Mamonai. Pavyzdžiui, yra žmonių, gyvenančių nuolatinėje įtampoje. Kaip jie turi būti prisirišę prie ko nors, kas yra priešinga Dievui! Prie nieko neprisirišę žmonės yra pilni Dievo ramybės*, – rašo kunigas.

Jėzus Evangelijoje ragina krautis savo lobį Danguje. *Nekraukite sau lobių žemėje, kur kandys ir rūdys ėda, kur vagys įsilaužia ir vagia. Verčiau kraukitės lobį danguje, kur nei kandys, nei rūdys neėda, kur vagys neišilaužia ir nevagia, nes kur tavo lobis, ten ir tavo širdis.* (Mt 6, 19–21)

Vienas šventasis yra išsakęs mintį, kad vargšai, kuriems padėjome, mus įsives į Dangų. Danguje galios tik ta valiuta, kurią būsime atidavę kitiems. Pasak rašytojo Axel Munthe, šiame gyvenime šėtonas sėdėdamas ant pinigų maišo perka žmonių sielas. Krikščionis Dievas kviečia krautis savo lobį danguje per dalinimąsi, solidarumą su stokojančiais. Siracido knygoje skaitome: *Pagal įsakymą padėk beturčiui, nepavaryk jo tuščiomis rankomis skurde. Naudok savo pinigus broliui ar bičiuliui, neslėpk jų rūdyti po akmeniu. Kaupk savo lobį pagal Aukščiausiojo įsakymus ir turėsi daugiau naudos negu iš aukso.* (Sir 31, 11–12)

Bažnyčios mokytojas šv. Augustinas sako: *Kad būtų saugu, daugelis stengiasi užkasti savo pinigus po žeme, kartais net visam gyvenimui. Bet kodėl jų nepalaidoti danguje, kur yra daug saugiau ir kur, vieną dieną, juos vėl at rastum amžinai? Kaip tai padaryti? Tai paprasta: Dievas tau duoda vargšuose nešikų, kurie keliauja ten, kur ir tu viliesi vieną dieną nuvykti. Dievas čia, vargšuose, stokoja ir jis tau sugrąžins, kai tu būsi anapus.*

Dažnai būna didelė pagunda paaukoti pinigų labdaros fondams, organizacijoms, kovojančioms su skurdu ir taip nuraminti savo sąžinės, tačiau Jėzus, pasislėpęs paprastuose žmonėse, kaip ir Betliejuje, taip ir lieka nepažintas. Pal. Motina Teresė iš Kalkutos yra pasakiusi, kad nereikia vargšų ieškoti tolimuose kraštuose, tačiau pamatyti juos šalia mūsų.

Jėzus Evangelijoje sako: *Palaiminti dvasingieji vargdieniai, jų yra Danguaus karalystė.* Šis palaiminimas skatina jau čia žemėje mąstyti apie Dangų, į kurį pateksime tik visiškai laisvi nuo pasaulio turtų. Nors žmogiškai tai yra labai sunku, tačiau Jėzus pats nori kovoti mūsų kovas, nori padėti tapti laisvu Dievo vaiku.

Popiežius Pranciškus savo sekmadienio homilijoje pastebi:

Turtai be dosnumo priverčia manyti, kad esame galingi kaip Dievas. O iš tiesų jie atima tai, kas brangiausia: atima viltį. Jėzus Evangelijoje labai aiškiai nurodo teisingą būdą kaip elgtis su turtais. Tai pirmasis iš palaiminimų: Palaiminti turintys vargdienio dvasią, t. y. atsisakant šio prisirišimo ir stengiantis, kad turtai, kuriuos davė Viešpats, tarnautų bendram gėriui.

MANO VIRTUVĖ

Ak, tie ledai...

Iš vaikystės atsimenu tą nepakartojamą naminių ledų skonį. Tuomet nebuvo nei elektrinių plakiklių, nei ledų gaminimo aparatų, nei šaldiklių. Bet buvo kokybiški produktai. Ledams gaminti turėjome rankinį prietaisą – medinį kubilą, kuriame buvo įstatytas metalinis indas. Vidinio indo metalinės mentės buvo sukamos išorėje esančia rankena. Tarpas tarp kubilo sienų ir metalinio indo būdavo užpildomas druska su ledu, kuris šaldydavo gaminamus ledus. Šiam darbui reikėjo daug jėgų – baigiančius sušalti ledus būdavo sunku sukti.

Šiandien ledų gamyba namuose daug paprastesnė, net ir neturint specialaus ledų gaminimo aparato. Pabandę ir išmokę gaminti ledus patys, kažin ar benorėsite grįžti prie pramoninių, o ir erdvė naujų receptų kūrimui čia begalinė.

Šokoladiniai ledai

Reikės:

- 1 puodelio lazdyno riešutų be odelių
- 1 valg. šaukšto cukraus pudros
- 2 1/2 puodelio plakamosios grietinės (35 proc. riebumo)
- 1 indelio saldinto kondensuoto pieno
- 3 valg. šaukštų kakavos

Riešutus užpilti šaukštu cukraus pudros ir pakepinti keptuvėje, kad jie karamelizuotųsi. Karamelizuotus riešutus iškloti ant kepimo popieriaus ir leisti sustingti.

Išplakti grietinėlę, kondensuotą pieną ir kakavą. Į plakinį suberti smulkintus karamelizuotus riešutus. (Labai tinka pridėti šokoladinių saldainių su riešutais – juos supjaustyti gabaliukais, suberti į išplaktą masę ir išmaišyti.) Gautą masę sudėti į plastikinę dėžutę su dangčiu ir palaikyti šaldymo kameroje 5 valandas. Gausis apie 1 kg (2 svarai) ledų.

Šituo receptu vadovaujantis priėdus galima dėti kokius tik norisi – vietoje riešutų ir šokoladinių saldainių galima naudoti braškes, avietes, vyšnias ar žemuoges, įpjauštyti vaisių ir kt.

O štai kiek kitoks naminių ledų receptas –

Ledai su braškėmis

Reikės:

- 2 kiaušinių
- 100 g (3,5 oz) cukraus
- 300 g (10,5 oz) plakamosios grietinės
- 3 arb. šaukštelių vanilinio cukraus
- braškių (arba kitokių uogų papuošimui)

Kiaušinių trynius išplakti su cukrumi ir vaniliniu cukrumi. Baltymus išplakti iki standžių putų. Atskirai iki standžios konsistencijos suplakti grietinėlę. Baltymus ir grietinėlę sumaišyti su tryniais ir masę išpilstyti į formeles. Šaldytuve laikyti mažiausiai 5 val. Prieš valgant ledus paskaninti pjaustytomis braškėmis.

Norintiems mažiau kaloringo recepto –

Arbūzinis sorbetas

Reikės:

- arbūzo minkštimo be sėklyčių
- citrinos sulčių
- auksaspalvio sirupo

Arbūzo minkštimą sudėti į indelį ir palikti šaldymo kameroje per naktį. Tada suledėjusį arbūzą, citrinos sultis (kiekis priklauso nuo jūsų skonio) ir sirupą sutrinti smulkintuvu ar išplakti plakikliu. Sorbetą galima pagardinti šviesiu romu.

Bananų „ledai“

Reikės:

- 1 banano

Supjaustyti bananą griežinėliais ir išdėlioti ant kepimo popieriumi išklotos skardos. Užšaldyti. Sušalusius banano gabalėlius sutrinti elektriniu smulkintuvu – gausis kreminės konsistencijos bananų „ledai“. Valgyti tuoj pat!

Vėsios vasaros su skaniausiais pasaulyje ledais!

Jūsų **Indrė**

Kun. A. Petrulio takais

Atkelta iš 7 psl,

Antra kelionės diena buvo taip pat įdomi. Nors vargino dideli karščiai (termometro stulpelis rodė aukščiausią padalą), numatyto kelionės maršruto nekeitėme.

Užsukome į netoli Druskininkų esantį Antano Česnulio Skulptūrų ir poilsio parką. Mus pasitiko sodybos šeimininkas – vienas geriausių Dzūkijos skulptorių. Jis papasakojo sodybos įkūrimo istoriją. Ekskursiją po sodybą pradėjo Rūpintojėlių siena. Vedė Ratničelės upelio krantu ir aiškino sodyboje esančių medžio drožinių ir kompozicijų prasmę. Keliautojai, lipdami į kieme stovinčio, paties šeimininko su-ręsto vėjo malūno ketvirtą aukštą, apžiūrėjo drožinių ekspoziciją. Neliko nei vieno abejingo žmogaus ir medžio draugystei. Atsigaivinę šaltu jaunystės šaltinio vandeniu (skulptorius sakė, kad atsigėrus iš šio šaltinio, gali atjaunėti), patraukėme toliau.

Kelias vingiavo link Liškiavos. Su-stojome prie Liškiavos vienuolyno an-samblio. Gidė pakvietė į restauruotą XVII amžiaus Švenčiausiosios Trejybės bažnyčią, supažindino su jos archi-tektūra, papasakojo Liškiavos mies-telio ir bažnyčios atsiradimo istoriją, parodė bažnyčioje esančias meno ver-tybes, pasiūlė nusileisti į bažnyčios rū-sius, kur yra saugomi išlikę XVIII a. vienuolių dominikonų palaikai bei įrengta XVII–XVIII a. liturginio pa-veldo ekspozicija. Pasivaikščioję po Liškiavos vienuolyno ansamblio teri-toriją, keliavome toliau.

Atsigaivinti sustojome Merkinėje. Vieni, sėdėdami pavėsyje, žvelgė į di-dingą piliakalnį, kiti- maudėsi Nemu-ne, tretį – panorą pasižiūrėti, kaip at-rodo Merkinės miestelis.

Autobusas sustojo prie Marcinko-nių bažnyčios. Čia 1908 metais Vil-niaus vyskupas perkėlė kun. A. Petrulį. Piligrimus pasitiko Marcinkonių ben-druomenės narė O. Grigaitė. Ji paly-dėjo mus į Šv. apaštalo Simono ir Judo Tado bažnyčią, supažindino su klebo-nu. Onutė Grigaitė papasakojo apie bažnyčią. Ji sakė, kad dirbdamas Mar-cinkonyse, kun. A. Petrulis 1910–1911 m. bažnyčią suremontavo, bažnyčia įsigijo J. Garalevičiaus pagamintus vargonus. Buvome pakviesti apžiūrėti senąją kleboniją, kuri, tikėtina, ne-labai pasikeitė nuo tų laikų, kai Mar-cinkonyse klebonu dirbo A. Petrulis. Dalinomės žiniomis apie Nepriklau-somybės akto signatarą. O. Grigaitė pa-lydėjo mus į svetingą kaimo turizmo so-dybą. Gera buvo klausytis sodybos šeimininkės sodrios dzūkiškos kal-bos, ragauti jos keptų grikinių babkų, bandelių su įvairiausiais įdaraais, ska-nauti rūgštynių sriubą su duona, kep-

ta ant ajerų, atsigaiivinti duonos gira.

Pasistiprinę keliavome toliau. Mar-cinkonių bendruomenės narė O. Gri-gaitė lydėjo mus pušynais iki Čepkelių valstybinio gamtinio rezervato. Ji sakė, kad 1993 metais, Lietuvai prisi-jungus prie Ramsaro konvencijos, Čep-keliai buvo įtraukti į tarptautinę reikš-mę turinčių pelkinių vietovių sąrašą. Čepkelių rezervatas taip pat yra NA-TURA 2000 teritorija – Europos Są-jungos saugomų teritorijų tinklo dalis. Šis tinklas skirtas retų bei nykstančių rūšių ir buveinių apsaugai, kurios svarbios visos Europos biologinei įvai-rovei. Pasiekę Čepkelių raisto ap-žvalgos aikštelę, iš aukštai pamatėme raisto platybes. Eidami pažintiniu taku sužinojome, kaip susiformuoja raistas, kas jame auga, gyvena, kokių gydomųjų savybių turi raisto durpės. Gamtos mokslų daktarė O. Grigaitė ne tik pasakojo, bet ir rodė, kur auga ki-minai, kaip atrodo vaivorai, girtuoklės ir viržiai, kaip skuzdžių liūtas tyko au-kos. Kelionės dalyviams padovanojo vilkiuko pėdelę – spaudą ant rankos, daug lankstinukų, laikraščių, kuriuos leidžia Dzūkijos nacionalinio parko ir Čepkelių valstybinio gamtinio re-zervato direkcija.

Grįžę į Marcinkonis padėkojome už svetingą priėmimą, įdomią eks-kursiją po Čepkelių valstybinį gamti-nį rezervatą. Sutarėme, kad prasidėjusi dviejų bendruomenių draugystė tęsis, nes mus vienija bendros mintys, idėjos. Marcinkoniškiams patiko idėja ke-liauti Nepriklausomybės akto signa-taro kunigo Alfonso Petrulio takais. Rudeniop Marcinkonių bendruome-nė taip pat norėtų organizuoti kelionę, aplankyti Musninkus. Pasivaišinę kava ir atsigaivinę šaltu šulinio vandeniu, atsisveikinome ir pasukome namų link.

Važiavome namo pavargę (sek-madienį Dzūkijoje buvo pasiektas kar-čio rekordas), tačiau vos tik autobusas pervaziavo Širvintų rajono ribą, auto-buso gale sėdintieji uždainavo: „Žemėj Lietuvos ažuolai žaliuos...“ Taip, tikrai Lietuvoje žaliuos ažuolai, jei bus ini-ciatyvių, darbščių, pareigingų žmo-nių, dirbančių Lietuvos labui. Tokių, koks buvo Nepriklausomybės akto sig-nataras kun. A. Petrulis.

Už turiningą kelionę „Nepriklau-somybės akto signataro kunigo Alfon-so Petrulio takais“ kelionės dalyviai dė-kingi bendruomenei „Spindulys“, rė-mėjams: Marijai Bareikaitei-Remie-nei, Juozui Vercinkevičiui, Marcin-konių kaimo bendruomenei.

Eglė Dikčienė – Musninkų miestelio kultūros puoselėtojų bendruomenės „Spindulys“ narė.

Musninkų klebonas Virginijus Balnys (k.) išlydi maldininkus į kelionę.

102nd Annual

LITHUANIAN DAYS!

Sat./Sun. August 13-14, 2016

Schuylkill Mall, Frackville, PA

Longest CONSECUTIVE Ethnic Festival in the USA!

Food, Music and Dancing

Folk Arts/Crafts

Vendors & Cultural Exhibits

www.kofl144.weebly.com

Pasaulio jaunimas susibūrė Lietuvoje

Atkelta iš 3 psl.

Vienas iš tokių labai stiprių ispū-džių – susitikimas su dvejus metus Ru-sijoje kalinta Ukrainos lakūne Nadia Savčenko, kuri neseniai buvo paleista iš kalėjimo ir apkeista su dviem rusais. Didžiuliame būriui kalbėjusi smulku-tė moteris kvietė branginti laisvę ir pa-brėžė, kad laisvė nėra tai, kas duoda-ma žmogui – už ją reikia kovoti.

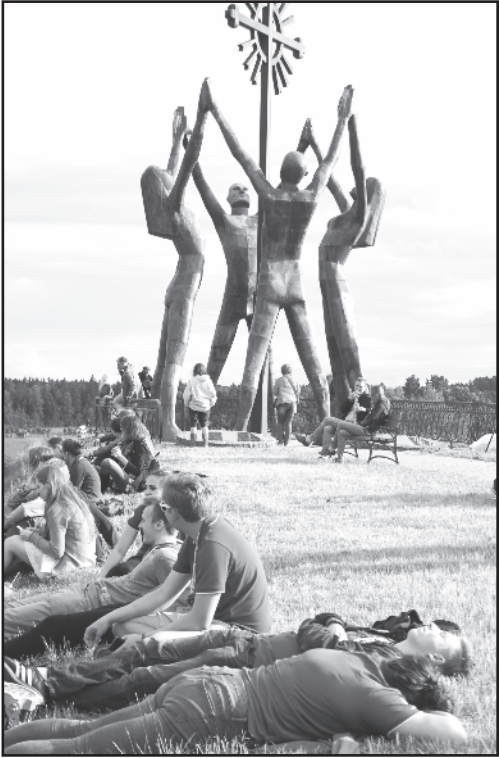
„Aš esu laisvėje, tačiau dar apie 40 ukrainiečių yra neteisėtai kalinami Rusijoje, ir dabar pagrindinis uždavi-nys yra kovoti dėl jų išlaisvinimo. Aš esu labai dėkinga Lietuvai už tai, ką ji padarė, kad būčiau išlaisvinta“, – sakė buvusi karo lakūnė, dabartinė Ukrainos Auščiausiosios Rados narė ir atsistojusi žemai nusilenkė miniai. Tai buvo toks jaudinanti akimirka, kad jaunimas ilgai plojo šiai drąsiai moteriai atsistojęs.

N. Savčenko sakė, kad jai labai patiko idėja sukviesti į vieną vietą lietuvių jaunimą iš viso pasaulio ir ji norėtų tokią mintį įgyvendinti gimtojoje Uk-rainoje, nes ukrainiečių pasaulyje taip pat gyvena labai daug.

Ją lydėjęs krašto apsaugos ministras Linas Linkevičius sakė, kad į renginį jie atvyko tiesiai iš Varšuvoje vykusio NATO viršūnių susitikimo. „Šis susitikimas ištis istorinis, nes dar niekada iki šiol per 12 metų, kol esame NATO nariai Lietuva ir kitos Baltijos šalys nebuvo su-silaukusios tokio dėmesio. Al-jansas aiškiai pasakė, kad esant grėsmėms mus gins, mūsų sau-gumas yra garantuojamas. Tai tik įrodo, kad prieš 12 metų priėmėme teisingus sprendi-mus, ir dabar matome to rezul-tatą bei lygindami padėtį Uk-rainoje, Gruzijoje, Moldovoje, kurios nėra NATO narės“, – sakė ministras.

Pasaulio lietuvių jaunimo suva-žiavimą uždarė neseniai Čikagoje vie-šėjęs Jurgis Didžiulis, kuris šmaikš-čiai ir išraiškingai papasakojo apie savo patirtis Lietuvoje, kalbėjo apie tai, ką reiškia būti lietuviu, su kokiais iš-šūkiais jis čia susidūrė, kai atvyko iš Kolumbijos. Jis kalbėjo apie tai, kaip svarbu išeivijoje yra bendruomenė ir jos veikla, papasakojo apie žmones, ku-riuos sutiko Amerikoje ir kurie jį įkvėpė įvairiems darbams. Tarp kitų jis minėjo legendinį lakūną Steponą Darių, atvežusį į Lietuvą beisbolą ir krepšinį, ir garsųjį Stanley Balzeką, teigiantį, kad didžiausias Lietuvos turtas – jos moterys.

Tris dienas vykęs renginys dova-nojo daug gerų emocijų, susitikimų, nuoširdaus bendravimo, tad jaunimas skirstėsi į namus pavargęs, bet pasisė-męs džiaugsmo būti kartu, kalbėti apie tai, kas rūpi ir džiaugtis tuo, ką turi.

Jaunimas iš Čikagos ilsisi.

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo** bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) liepos 17 d. 10 val. r. švėsime 16-tąjį eilinį metų sekmadienį ir paminėsime Lietuvos didvyrių Stepono Dariaus ir Stasio Girėno transatlantinio skrydžio 83-čias metines. Eucharistijos šventimą atnašaus kunigas Gediminas Keršys.

■ **Liepos 20 d., trečiadienį, organizuojama** išvyka į Michigan City, kur aplankysime „International friendship gardens“. Renkamės prie Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčios (6812 South Washtenaw Ave., Chicago, IL 60629). Išvykstame 9 val. r., o sugrįšime – 6 val. v. Vietas prašome užsisakyti tel. 773-776-4600 (Audra).

DRAUGAS • 773-585-9500

■ **Liepos 24 d., sekmadienį, 11 val r. Sisters of Immaculate Conception** (600 Liberty Highway, Putnam, CT 06260–2503) organizuojamas piknikas – lietuvių susiartinimo šventė. Šventė prasidės šv. Mišiomis, vėliau pietūs, užsiėmimai ir įvairios pramogos. Veiks lietuviška mugė. Daugiau informacijos el. paštu: aidask@aol.com (šventės ruošos komiteto pirm. Aidas Kupčinskas).

■ **Rugpjūčio 21–28 d., Neringos stovykloje** (147 Neringa Rd., Brattleboro, VT 05301) vyks menų ir sveikatingo poilsio stovykla suaugusiems „Meno8Dienos“. Kviečiame visus registruotis Neringos internetinėje svetainėje: neringa.org/lt_forms.html. Daugiau informacijos el. paštu: danguale@kuolas.com (Danguolė Kuolienė).

<http://draugokalendarorius.org>

Tautinis kostiumas – iš kartos į kartą

„The Jersey Girls“ – taip save vadina (iš k.): Kim Linkus Van Liew, Darlene Linkus Miller ir Emilija Skruodytė Sadonienė. Visos jos šoko 1976, 1980 ir 1984 metų šventėse, o į XV Lietuvių tautinių šokių šventę atvyko stebėti savo vaikų pasirodymo (su grupe „Varpelis“, Elizabeth, New Jersey).

Darlene Linkus duktė Rachel (žr. nuotrauką apačioje) dėvi mamos tautinį kostiumą, o Kim Linkus sūnus Russell – Emilijos vyro tautinius drabužius, iš savo mamos jis pasiskolino juostą. Seserys Kim ir Darlene pasakojo, kad tautinius kostiumus joms sukūrė teta ir prisiminė, kaip pačios, būdamos paauglės, naktimis juos gražino: išsiuvinėjo palaidinių rankoves, prijuostas, pasigamino karūnas.

Audronės Kižytės nuotr.

XV Šokių šventės dalyviai – Rachel ir Russel.

Darlene Miller šeimos albumo nuotr.

S. Dariaus ir S. Girėno minėjimas

Prieš 83-jus metus, liepos 17 d. Soldino miške žuvo lakūnai **Steponas Darius ir Stasys Girėnas**. Šią sukaktį prisiminsime ir paminėsime **liepos 17 d., sekmadienį, 10 val. r.** susirinkę prie lakūnų paminklo Marquette Parke. **11 val. r.** Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje bus aukojamos šv. Mišios už transatlantinius didvyrius. Visus kviečiame gausiai dalyvauti.

Minėjimą rengia:

Amerikos lietuvių inžinierių ir architektų sąjunga (ALIAS), Amerikos Lietuvių Taryba (ALT) ir Lietuvos šaulių sąjunga išeivijoje (LŠSI).

www.taupaboston.com (617) 269-1450

**Membership open to Lithuanians in the U.S.A.
All deposits insured to \$250,000 by NCUA**

Products and Services

Savings + Checking Accounts
CD's + Loans
Credit Cards (MasterCard)
International Wires + Notary

Debit Card

- Free online banking
- Free bill pay
- Reward points
- No annual fee

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

**Advokatas
VYTENIS LIETUVNINKAS**
4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100

Namams pirkti paskolos
duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuosimčiais.
Kreipkitės į
Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747